

เรื่อง การมีจิตสำนึกที่ดีในการใช้รถใช้ถนน

จากการสังเกตเห็นในระหว่างเดินทางช่วงเวลาเร่งด่วนของวันราชการ หรือช่วงวันหยุดของถนน บางสายในเมืองใหญ่ๆ จะพบว่าการจราจรติดขัดสาเหตุหนึ่งมาจากความเร่งรีบในการเดินทางเพื่อให้ทัน ต่อเวลาการทำงาน หรือทันต่อการส่งบุตรหลานเข้าเรียนให้ทันเวลา การขับรถเร็ว ฝ่าฝืนสัญญาณไฟจราจร หรือขับรถแข่งมีการปาดหน้ารถคันอื่นจึงเกิดขึ้น ทำให้เกิดอุบัติเหตุอยู่เนืองๆ

หากผู้ใช้รถใช้ถนนสร้างจิตสำนึกที่ดี โดยยึดหลัก ๓ ให้ คือ ให้อภัย ให้ไปก่อน และให้โอกาส อุบัติเหตุหรือปัญหาการจราจรติดขัดก็จะลดลงนะครับ

ผู้เขียนบทความ

นายณัฐพจน์ คิมยะราช

เจ้าหน้าที่การเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนคร

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การเคารพสิทธิและเสรีภาพ

“ความเห็นแก่ตัว” ในสังคมไทยมักจะพบเห็นอยู่บ่อยครั้ง หลายๆ ครั้ง เรามักจะเห็นกรวยจราจรสีส้ม , แก้ว หรือสิ่งกีดขวางอื่นๆ วางขวางทางจราจรเพื่อจับจองเอาไว้สำหรับจอดรถของตนเอง หรือผู้ที่เกี่ยวข้อง มันถูกต้องแล้วหรือ ?

สังคมไทยเป็นสังคมในระบอบประชาธิปไตย หลักการพื้นฐานหนึ่งของความเป็นพลเมืองในระบอบประชาธิปไตยคือการเคารพสิทธิ เสรีภาพและกฎกติกาของสังคม ดังนั้น เพื่อเป็นการสร้างความสงบสุขในสังคม รัฐบาลจึงได้กำหนดค่านิยมหลัก ๑๒ ประการเอาไว้ให้ประชาชนในสังคมถือปฏิบัติ และ ๑ ใน ๑๒ ประการนั้น ก็คือ การมีศีลธรรม รักษาความสัตย์ หวังดีต่อผู้อื่น เผื่อแผ่และแบ่งปัน การเอื้ออาทร ซึ่งกันและกันก็จะทำให้สังคมนั้นอยู่อย่างสงบสุข เรามาช่วยกันปลูกฝังค่านิยมเหล่านี้กันเถอะครับ

ผู้เขียนบทความ

นายบรรลือ ปันธุ์ปัทมา

พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนคร

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การปลูกจิตสำนึกควรเริ่มที่ตัวเราก่อน

“ขยะทั่วไทยตกค้าง ๒๖.๒ ล้านตัน หาวิธีกำจัดโดยใช้โซลาเซลล์นำเข้า การตกค้างของขยะลดลง จากปีก่อนแค่ ๐.๖ ล้านตัน จังหวัดสมุทรปราการก็ยังคงครองแชมป์ขยะเยอะที่สุด”

การรณรงค์ให้มีการแยกทิ้งขยะลงในถังแต่ละประเภทเพื่อนำไปรีไซเคิลนั้นก็ยังไม่ได้ผลเท่าที่ควร เพราะคนไทยเรายังขาดวินัยในตัวเอง หากจะให้ได้ผลก็ต้องเริ่มจากตัวเราเองก่อน โดยการปลูกจิตสำนึก ให้กับตัวเองในการแยกทิ้งขยะให้ถูกถังแต่ละประเภท และขยายไปยังลูกหลาน คนใกล้ตัว หากทุกคนทำแบบนี้ ได้ขยะตกค้างก็จะลดลงและง่ายต่อการกำจัดให้หมดไปในที่สุด

ผู้เขียนบทความ

น.ส. พัทธนันท์ กมลเชษฐ์
เจ้าหน้าที่สนับสนุนการปฏิบัติงาน
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสกลนคร

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ควรรู้หน้าที่ของตน

มีโรงเรียนใหญ่ระดับจังหวัดที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่ง นักเรียนส่วนใหญ่ของโรงเรียนนี้ มีผลการเรียนดี สามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้เป็นจำนวนมากทุกปี แต่ก็มีนักเรียนบางกลุ่มที่เกเร ดุด่าเสพติด มีพฤติกรรมอันธพาล ผลการเรียน “แย่” แต่ก็ไปโรงเรียนทุกวัน

จนกระทั่งวันงานประจำปีของอำเภอ ก็มาถึง มีการจัดมหรสพมาให้ชาวบ้านดูกันอย่างสนุกสนาน นักเรียนกลุ่มนี้ก็ไปเที่ยวงานพร้อมทั้งพกอาวุธไปด้วย และเกิดเรื่องทะเลาะวิวาทกับกลุ่มอริ ก็เลยถูกเจ้าหน้าที่ตำรวจจับกุม มีการตรวจปัสสาวะ พบว่ามีสารเสพติดด้วย

เมื่อโรงเรียนทราบข่าว จึงลงโทษนักเรียนกลุ่มนี้ด้วยการให้ พักการเรียน เนื่องจากถูกตำรวจตั้งข้อหาพยายามฆ่า เสียอนาคตอย่างหน้าเสียดาย

ถือเป็นอุทาหรณ์เตือนใจเด็กๆ ทั่วไปว่า สิ่งใดดี ..ควรทำ สิ่งใดไม่ดี ..ควรห่างไกล

ผู้เขียนบทความ

นายวิรุฒ ปัญญาอินทร์
หัวหน้างานจัดการเลือกตั้ง
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดพิจิตร

หมายเหตุ เมื่อตีเจอ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง จิตอาสา

นายป๊อกเป็นชาวบ้านธรรมดาๆ คนหนึ่ง แต่มีจุดเด่นตรงที่ “มีจิตอาสา” ชอบเหลือผู้อื่นและสังคม อยู่เสมอ อาทิจานวัด งานบุญ สร้างกำแพงวัด เทปูนถนนในหมู่บ้าน งานแต่งงาน งานศพ งานขอความร่วมมือ จากทางราชการ นายป๊อกไม่เคยปฏิเสธ นายป๊อกก็เลยเป็นที่รักของเพื่อนบ้านทุกคน

ครั้งเมื่อตำแหน่งของผู้ใหญ่บ้านนี้ “ว่างลง” เพื่อนบ้านก็สนับสนุนให้นายป๊อก ลงสมัครรับเลือกตั้ง เป็นผู้ใหญ่บ้าน แข่งกับ นายเซ่ง ซึ่งนายเซ่ง เป็นผู้มีความดี

ชาวบ้านพูดกันว่า นายเซ่งทุ่มเงินซื้อเสียงจำนวนมาก คงชนะการเลือกตั้งอย่างแน่นอน

เมื่อวันเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านมาถึง ชาวบ้านออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งเกือบ 100 เปอร์เซ็นต์ ผลปรากฏว่า นายป๊อก ชนะคะแนนนายเซ่งอย่างท่วมท้น

เหตุการณ์ครั้งนี้ชี้ให้เห็นว่า คุณงามความดี ความมีจิตอาสาสร้างประโยชน์ให้กับสังคมอย่าง ที่ นายป๊อก ได้ทำไว้ ตลอดเวลาอย่างจริงจัง ส่งผลให้นายป๊อก ได้รับเลือกตั้งเป็นผู้ใหญ่บ้าน และชาวบ้านก็มั่นใจว่า เขาจะเป็น “ผู้นำ” ที่ดีอย่างแน่นอน

ผู้เขียนบทความ

นายชำนาญ บัวทอง
พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดพิจิตร

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง นายหน้าและผู้ซื้อซีโกง

เกษตรกร ชาวไร่ ชาวนา ที่ “หลังสู้ฟ้าหน้าสู้ดิน” เมื่อเก็บเกี่ยวพืชผลเกษตรแล้วก็มี “นายหน้า” ไปติดต่อซื้อขาย โดยเจรจาตกลงราคากันก่อน เมื่อตกลงกันได้แล้ว เกษตรกร “ผู้ขาย” ก็นำพืชผลไปพบ “ผู้ซื้อ” ชั่งน้ำหนักพืชผล คำนวณราคาทั้งหมด จากนั้น ผู้ซื้อก็อ้างโน่นอ้างนี่เพื่อขอ “แปะโป้ง” ไว้ก่อน โดยออกใบตราซึ่งที่ระบุน้ำหนักสินค้าและราคาทั้งหมดที่ตกลงจะจ่าย ให้ผู้ขายถือไว้ พร้อมทั้งนัดไปรับเงิน วันหลัง

เมื่อถึงวันนัดจ่ายเงิน ชื้อผิดสัญญา ขอเลื่อนนัดให้มารับเงินวันหลัง ครั้งแล้วครั้งเล่า แม้เวลาผ่านไปหลายเดือน เกษตรกรก็ยังไม่ได้เงิน พอไปทวงบอยเข้าๆ เพราะไม่มีเงินใช้ ไม่มีเงินลงทุนปลูกพืชรอบใหม่ คนซื้อก็ตะคอกว่า “ถ้าอยากได้เงินก็ให้ไปแจ้งความกับตำรวจได้เลย”

ถือเป็นอุทาหรณ์ว่า หากจะขายของให้ใคร ก็ช่วยสืบประวัติของ “นายหน้า” และ “ผู้ซื้อ” ให้ละเอียดก่อน อย่าเพิ่งรีบร้อนตัดสินใจ ทางที่ดีควรปรึกษากับ “ผู้นำ” ในชุมชนก่อนที่ขายพืชผลให้ใคร จะได้ไม่ต้องเสียใจอีก

ผู้เขียนบทความ

นายวิรุจ ปัญญาอินทร์
หัวหน้างานจัดการเลือกตั้ง
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดพิจิตร

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การศึกษาทำให้ฐานะความเป็นอยู่ดีขึ้น

มีครอบครัวหนึ่ง ฐานะยากจน พ่อกับแม่จึงฝากลูกชายคนเดียวไว้กับ ตา ยาย แล้วทั้งคู่ก็ไปรับจ้างทำงานก่อสร้างที่ต่างจังหวัด แต่เนื่องจากไม่ค่อยมีเงิน จึงได้กลับบ้านมาเยี่ยมลูกหลานๆ ครั้ง

ปรากฏว่า เด็กชายคนนี้แต่งชุดนักเรียนไปโรงเรียนทุกวัน แต่ไม่เข้าโรงเรียน ครูประจำชั้นจึงไปพบผู้ปกครองคือ ตา ยาย

พอ ตา ยาย ทราบเรื่อง ก็พยายามอธิบายให้หลานฟังเกี่ยวกับประโยชน์ของการศึกษา และเปรียบเทียบผลเสียจากการไม่ได้เรียนหนังสือ จนกระทั่งหลานเกิดความมุมานะ ตั้งใจเรียนจนจบปริญญาตรี มีงานทำ มีเงินเดือนมากพอที่จะเลี้ยงดู ตา ยาย ให้อยู่สุขสบายได้

การศึกษาทำให้ทุกคนมีความรู้ มีอาชีพที่มั่นคง และในอนาคตก็จะมีครอบครัวที่ดีด้วย

ผู้เขียนบทความ

นายวิรุจ ปัญญาอินทร์
หัวหน้างานจัดการเลือกตั้ง
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดพิจิตร

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง สักคมก้มหน้า

เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๘ บริเวณบันไดทางขึ้น – ลง สถานีรถไฟฟ้า ปี.ที.เอส. เกิดเหตุชิงทรัพย์
สถาปนิกหนุ่ม อายุ ๒๔ ปี โดยคนร้ายใช้มีดฟันมือเหยื่อ เพื่อชิงโทรศัพท์ไอโฟน ๖ ขณะเดินถือโทรศัพท์เล่นไลน์

จากการสอบสวนของตำรวจ ทราบว่า คนร้ายได้ขับชี้รถจักรยานยนต์ตะเวนหาเหยื่อ แล้วพบ
ผู้เสียหาย เดินก้มหน้าก้มตาเล่นโทรศัพท์มือถือ จึงขับรถจักรยานยนต์ย้อนกลับมา และเข้าไปทำร้าย
เพื่อชิงโทรศัพท์ แต่ผู้เสียหายต่อสู้ จึงใช้มีดฟันไปโดนแขน และสามารถแยงโทรศัพท์ไปได้ โดยทำมีดที่ใช้ก่อเหตุ
และหมวกกันน็อค ตกอยู่ในที่เกิดเหตุ ตำรวจจึงตามจับกุมมาได้

อุทาหรณ์เรื่องนี้ เตือนให้ผู้คนในสังคม ตระหนักถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อย่าใช้
โทรศัพท์เคลื่อนที่ราคาแพงซึ่งล่อตาล่อใจพวกมิจฉาชีพ และการที่ไม่ระวังตัว มัวก้มหน้าเล่นไลน์ ไม่สนใจ
สิ่งรอบข้าง หรือคนใกล้ตัว อาจเกิดอันตรายถึงแก่ชีวิตได้ จึงอยากเตือนผู้คนในสังคมให้ **“เงยหน้าขึ้นดูผู้อื่นบ้าง”**

ผู้เขียนบทความ

นายนิติพัฒน์ ชุกกล้าศิริกรณ
พนักงานสืบสวนสอบสวน
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสมุทรสาคร

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย
โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ภัยยามวิกาล

ในยามวิกาลของวันที่ ๒๓ มกราคม เวลาประมาณ ๒๓.๐๐ น. บริเวณริมทางเท้า หน้าปทุมวันรีสอร์ท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ เกิดเหตุคนร้าย ๒ คน ใช้รถจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะ ร่วมกันก่อเหตุชิงกระเป๋าสะพายของคุณหมอวัย ๕๕ ปี ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงพยาบาลแห่งหนึ่ง ขณะเดินบนทางเท้า โดยคนร้าย ๒ คน ได้เข้ามาทางด้านหลัง เอามือลื้อคอแล้วเอามือตีฝ่ามือ ชิงกระเป๋าสะพายหลบหนีไป ผู้เสียหายจึงมาร้องพนักงานสอบสวน สน. พญาไท และตำรวจก็สามารถตามจับตัวคนร้ายได้ในเวลาต่อมา

ก็ถือเป็นอุทาหรณ์เตือนให้ผู้คนในสังคม ตระหนักถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน อย่าเดินคนเดียวที่เปลี่ยวในยามวิกาล เพราะอาจจะเกิดอันตรายถูกปล้น ژی และทำร้ายร่างกายได้

ผู้เขียนบทความ

นายนิติพัฒน์ ชุกลักสิกรณ์
พนักงานสืบสวนสอบสวน
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสมุทรสาคร

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความกตัญญู

วันหนึ่ง ขณะดิฉันเดินบนทางเท้า สายตาของดิฉันก็ไปกระทบกับร่างหญิงชราผอมโซคนหนึ่ง คะเนาะอายุน่าจะราวๆ ๗๐ ปี ใส่เสื้อผ้าสกปรก มอมแมม ยายมองมาที่ดิฉันแล้วด้วยสายตาวิงวอนพร้อมกับยกมือไหว้ปลุกๆ ตรงหน้ายายมีกระป๋องใส่เศษเงินวางอยู่ เห็นสายตายายแล้ว สงสาร หดหู่ และเศร้าใจอย่างบอกไม่ถูก

ดิฉันหยิบแบงค์ ๕๐ บาท ใส่ลงในกระป๋องเงินยายอย่างไม่ลังเลและไม่ระแวงว่ายายจะหลอกหลวงหรือมีใครจ้างยายมาขอทาน ยายยกมือไหว้ดิฉันอีกครั้ง

ก็ฝากถึงคนที่ยังมีพ่อแม่ทุกคนนะคะ ขอให้ช่วยดูแลท่านเหมือนกับท่านเคยเลี้ยงดูเรามาตั้งแต่เกิด อย่าให้ท่านต้องมานั่งขอทานสร้างความเวทนาให้กับผู้คนที่พบเห็นและก็เป็นปัญหาสังคมอย่างนี้เลย

ผู้เขียนบทความ

นางสาวนุศรา อยู่บำรุง

พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสมุทรสาคร

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง เหตุการณ์สะเทือนใจ

พี่แดงเป็นช่างซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าทุกชนิด แก่มีอายุประมาณ ๓๐ ปีเศษ เป็นคนชอบฆ่าสัตว์เป็นชีวิตจิตใจ ไม่ว่าจะสัตว์เล็ก สัตว์ใหญ่ ถ้ากินได้ เขาจะนำมาฆ่ากินหมด แล้วหนึ่งในบรรดาสัตว์ที่แกชอบฆ่าก็คือ สุนัขหรือหมา สัตว์เลี้ยงแสนซื่อของมนุษย์เราเอง

อยู่มาวันหนึ่ง ขณะที่พี่แดงกำลังซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้าอยู่หน้าบ้าน ก็ได้ยินเสียงของหล่นโครมคราม อยู่หลังบ้าน พอแกเดินไปดู ก็เห็นสิ่งที่รองกระดิ่งตากเนื้อ หล่นเกลื่อนพื้น ไม่ไกลจากจุดของหล่น แกเห็น แม่หมาลูกอ่อนตัวผอมโซ แกมยังเป็นขี้เรื้อนตัวหนึ่ง กำลังวิ่งเหาะๆ ออกไป ในปากมันมีเนื้อแดดเดียวอยู่เต็มปาก

พี่แดงเห็นเข้าจึงได้คว้าไม้ วิ่งไล่กวาดตามัน กะจะตีมันให้ตาย แม่หมาลูกอ่อนตกใจวิ่งหนีสุดชีวิต แต่เนื่องจากมันผอมโซ เพราะอดอาหาร ก็เลยวิ่งได้แค่ ๑๐๐ เมตร ก็หมดแรง พี่แดงวิ่งไปทัน แกเงี้ยวไม้ฟาดไปที่หัวของมันสุดแรง แม่หมาขี้เรื้อนก็ล้มลง ขาถีบอากาศ ชักแห้งๆ ก่อนจะแน่นิ่งไป พี่แดงจึงกลับบ้าน ไปเอาอุปกรณ์มาฆ่าแหล่มัน

แต่พอพี่แดงเดินย้อนกลับมา ปรากฏว่าแม่หมาดังกล่าวหายไป แกจึงเดินตามหา โดยตามรอยเลือด ที่หยดไปตามทางเข้าสวนร้างแห่งหนึ่ง แกจึงบ่นจิ้งจ่า พร้อมทั้งก้าวเท้าเร็วขึ้น มือกำท่อนไม้ไว้แน่น เตรียมพร้อมไว้ ฟาดแม่หมา

ทันใดนั้น ก็มีเสียงหมาเห่า แกรีบวิ่งไปตามเสียงทันทีจากใต้โคนต้นมะม่วง พอไปถึง ภาพที่พี่แดงเห็นก็คือ แม่หมาขี้เรื้อนตัวนั้นนอนหายใจรวยริน มันกำลังจะตายข้าง ๆ มันมีลูกเล็กที่ยังไม่ยอมานมอยู่ ๕ ตัว กำลังดูคนของแม่อย่างหวงโหย บางตัวกำลังกัดกินเศษเนื้อตากแห้งที่แม่มันคาบมาให้

ดิฉันคิดว่า การที่แม่หมาลูกอ่อนตัวนี้ไม่ยอมตายเพราะมันห่วงลูก จิตใจเข้มแข็งของมันได้ปลุกพลังเฮือกสุดท้าย ให้ลุกขึ้นมาอีกครั้ง ทั้งๆ ที่มันบาดเจ็บสาหัสจากบาดแผลฉกรรจ์ที่ถูกตีหัวอย่างรุนแรง แต่มันยังลากสังขาร กระเสือกกระสน ล้มลุกคลุกคลานกลับมาหาลูก เอาอาหาร เอานมให้ลูกกิน เป็นครั้งสุดท้ายของชีวิต นี่คือนิยามรักของความเป็นแม่ ทั้งๆ ที่มันเป็นเพียงหมาขี้เรื้อนตัวเล็กๆ ที่น่ารังเกียจตัวหนึ่งเท่านั้น แต่ความรักที่มันมีให้ลูก ยิ่งใหญ่ไม่แพ้คน มันคงอยากให้ลูกๆ ทุกตัวได้อิ่มท้องแม่แต่ต้องเสี่ยงเอาชีวิตเข้าแลก

เหตุการณ์ดังกล่าวเป็นการปลุกฝังทัศนคติให้คนมีเมตตาธรรม มีจิตสำนึกในหน้าที่และยึดถือคุณธรรม เป็นหลักในการดำเนินชีวิต

ผู้เขียนบทความ

น.ส. โสมสพันธ์ศิษ ทวีเจริญลาภยศ

หัวหน้างานสืบสวนสอบสวน

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสมุทรสาคร

หมายเหตุ เมื่อตีใจอ่านบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความอดทนและเสียสละ

เด็กชายคนหนึ่งมีพ่อเป็นหมอ แม่เป็นข้าราชการ แต่ยังมีโชคร้าย พ่อเขาอายุเพียง ๑๐ ขวบ พ่อแม่ก็เสียชีวิตจากอุบัติเหตุรถยนต์พลิกคว่ำ เขาจึงต้องอยู่กับตายาย และนั่น

เวลาผ่านไป ๑๕ ปี เด็กคนนี้เรียนจบเภสัชกร ก็เลยมาสมัครงานเป็นเภสัชกร อัตรากำลังอยู่ที่โรงพยาบาลที่พ่อเขาเคยทำงาน

ทุกคนแปลกใจมา ทำไมเขาจึงสมัครใจเลือกมาทำงานที่โรงพยาบาลแห่งนี้ เพราะที่นั่นเป็นโรงพยาบาลต่างจังหวัด แถมนยังเป็นอัตรากำลังอีก ซึ่งให้ค่าตอบแทนน้อยมาก

เภสัชกรหนุ่มจึงตอบไปว่า “โรงพยาบาลแห่งนี้ มีบุญคุณกับครอบครัวผม เพราะให้เงินเดือนกับพ่อผม ตอนเด็กๆ ผมมุ่งมั่นว่า ต้องตั้งใจเรียนและประกอบอาชีพให้สมกับเป็นลูกของพ่อ เพื่อจะกลับมาทำงานทดแทนบุญคุณที่โรงพยาบาลนี้เคยมีให้กับครอบครัวผม”

นำเรื่องนี้มาเล่าให้ฟัง เพราะต้องการจะบอกว่า เภสัชกรหนุ่มผู้นี้เป็นตัวอย่างที่ดี มีความเป็นพลเมืองดี คือ อดทนต่ออุปสรรคในชีวิต แม้ว่าจะกำพร้าพ่อและแม่ตั้งแต่เด็ก แต่เขากลับมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตน ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนอย่างเต็มที่ จนสำเร็จเป็นเภสัชกร แล้วกลับมาทำงานที่ต่างจังหวัด ด้วยความเสียสละ อุทิศตนเพื่อช่วยเหลือผู้อื่นด้วยความตั้งใจจริง นับเป็นบุคคลหนึ่งของวงการแพทย์ที่ควรแก่การยกย่อง

ผู้เขียนบทความ

นางอภิญญา อุ้นเจริญ
พนักงานการเลือกตั้ง (งานจัดการเลือกตั้ง)
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสุพรรณบุรี

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความซื่อสัตย์

แท็กซี่คันหนึ่งได้ไปรอรับลูกค้าที่สนามบินสุวรรณภูมิ สักพักมีลูกค้าชาวต่างชาติโบกมือเรียกรถแท็กซี่คันนั้น ให้ไปส่งที่สยามพารากอน

พอลูกค้าขึ้นรถและวิ่งไปได้สักพัก ชาวต่างชาติก็ถามว่า “ค่าแท็กซี่ประมาณเท่าไร” เพราะไม่เห็นมิเตอร์เนื่องจากเอาผ้ามาปิดไว้

คนขับรถแท็กซี่จึงเปิดมิเตอร์ให้ดู ลูกค้าเห็นแล้วก็ตกใจที่ค่ามิเตอร์เริ่มต้นที่ 75 บาท จึงถามคนขับว่า “ขึ้นราคาแล้วหรือ คันอื่นเห็นยังเริ่มต้นที่ ๓๕ บาทอยู่เลย”

คนขับรถแท็กซี่ตอบด้วยน้ำเสียงไม่พอใจว่า “ขึ้นแล้ว แต่ยังไม่ปรับขึ้นทุกคัน ถ้าไม่พอใจก็ลงไป” ลูกค้าชาวต่างชาติคนนั้นจึงลงจากรถไป

นำเรื่องนี้มาเล่าให้ฟังถึงความไม่ซื่อสัตย์ในอาชีพ ทำให้เกิดภาพลักษณ์ที่ไม่ดีแก่ประเทศไทยถ้าอยากให้คนต่างชาตินิยมเที่ยวเมืองไทยกันมากๆ เงินจะได้ไหลมาบ้านเราเยอะ ก็ขอให้ซื่อสัตย์ด้วยนะคะ

บางครั้งชาวต่างชาติเขาไม่ได้มองหรือว่าเงินมากหรือน้อย แต่เขามองว่า เราซื่อสัตย์หรือเปล่าต่างหาก

ผู้เขียนบทความ

น.ส. พรรณ โภคา

พนักงานบริการ

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสุพรรณบุรี

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การตัดสินใจ

เหตุการณ์ที่สำคัญที่สุดในชีวิตของ เกิดขึ้นมาแล้วหลายปีแล้ว แต่ภาพเหตุการณ์นั้น ยังคงอยู่ในความทรงจำอย่างไม่รู้ลืม

วันที่เกิดเรื่อง ถือเป็นวันสำคัญสำหรับชีวิตพ่อของฉัน วันนั้น ฉันไม่ได้กลับบ้าน มาจัดงานกาชาดที่หน้าศาลากลางจังหวัดอ่างทอง เลิกงาน ตี ๒ แล้วกลับไปนอนที่บ้านพักสำนักงานจังหวัด มีน้องชายไปตามบอกว่าพ่อปวดท้องมาก ซ็อกหมดสติไปแล้ว ตอนนี้อยู่ที่โรงพยาบาลอ่างทองเวชการ ๒

ฉันก็รีบเดินทางไปโรงพยาบาล เข้าไปดูพ่อ เห็นสภาพพ่อแล้ว คิดว่าไม่น่ารอด แล้วหมอก็เรียกพบ หมอบอกว่า พ่อซ็อกหมดสติเพราะกระเพาะอาหารทะลุ หากวันนี้ไม่ได้รับการผ่าตัด พ่อก็คงไม่รอด มีทางเลือกเพียงทางเดียว ถ้าผ่าตัดโอกาสรอดก็มี หรือไม่รอดก็ได้

ญาติทางแม่ก็ไม่ยอมให้ผ่าตัด กลัวพ่อจะเสียชีวิตเร็วเกินไป และทุกคนก็ลงมติไม่ให้ผ่าตัด

แต่ฉันตัดสินใจแล้ว อะไรจะเกิดก็ต้องเกิด เพราะถ้าไม่ผ่าตัด โอกาสรอดก็ไม่มี ... ผลสุดท้ายพ่อก็ได้ชีวิตใหม่ อยู่กับครอบครัวอย่างมีความสุขอีกหลายปี

นำเรื่องนี้มาเล่าให้ฟัง เพราะต้องการบอกว่า ควรตัดสินใจเมื่อมาถึงสุดท้ายมาถึง และเราได้พบกับบุคคลที่สามารถให้ความหวังเราได้ เราก็ควรให้บุคคลนั้นช่วยเหลือ

ผู้เขียนบทความ

น.ส. พรพิมล เล็กสกุล

พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสุพรรณบุรี

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การเคารพสิทธิผู้อื่น

เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๗ ได้อ่านข่าวหนังสือพิมพ์ฉบับหนึ่ง บอกว่ามีพ่อเฒ่าวัย ๗๗ ปี เป็นเจ้าของห้องเช่าแห่งหนึ่งในจังหวัดสตูล คุณตาเพิ่งหายป่วยจากโรคอัมพฤกษ์ และโรคอื่น ๆ อีกหลายโรค เกิดอาการสุดทนกับวัยรุ่นที่มาเช่าห้องซึ่งอยู่ใกล้บ้านพักของตน วัยรุ่นพวกนี้ชอบส่งเสียงดังและตีประตูบ้าน ทำให้รบกวนเวลาพักผ่อน คุณตาได้กล่าวตักเตือนหลายครั้งแล้ว แต่ไม่ได้ผล ก็เลยบันดาลโทสะ คว่าปืนพกขนาด .38 กระหน่ำยิงจนหมดลูกไม่ ทำให้วัยรุ่นกลุ่มนั้นเสียชีวิตไป 2 คน

คุณตา รอมอบตัวกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ และให้การว่า สุดทนกับพฤติกรรมของวัยรุ่นกลุ่มนี้ที่ชอบนำเพื่อนมาเมาสุเมสเฟยา ส่งเสียงดังรบกวนคนอื่น จนเพื่อนบ้านพากันระอา

เหตุการณ์นี้ทำให้อคติไม่ได้ว่า หากวัยรุ่นที่เสียชีวิตไปนั้น ไม่ทำให้ผู้อื่นได้รับความเดือดร้อนจนสุดทนแล้วละก็ คงไม่พบจุดจบเช่นนี้

การอยู่ร่วมกันในสังคมนั้น ทุกคนต้องรู้จักเคารพสิทธิซึ่งกันและกัน เพราะบางครั้งเรื่องเพียงเล็กน้อยก็อาจนำมาซึ่งความตายได้เช่นเรื่องนี้

ผู้เขียนบทความ

น.ส. มณีบุช เตือนอินทร์

พนักงานการเงินและบัญชี

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสุพรรณบุรี

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง กรรมกร “ปองมวน”

“กรรมกรก่อสร้าง” เป็นอาชีพที่ใครได้ฟังแล้วก็คงอยากจะเมินหน้าหนี เพราะเป็นอาชีพที่ต้องใช้แรงงาน อย่างหนักเพื่อแลกกับค่าแรงที่ต่ำแสนต่ำ ใครทำอาชีพนี้ก็คงไม่พ้นกับสภาพชักหน้าไม่ถึงหลัง ไม่พอกิน มีแต่หนี้สินล้นพ้นตัว โดยเฉพาะกับแรงงานต่างด้าวที่เพิ่งหอบเสื้อผ้าเข้ามาทำงานในเมืองไทย

แต่คำพวกนี้นำมาใช้กับหนุ่มเขมร ท่าทางดั่งดั่ง ที่ดิฉันเรียกว่า “ปองมวน” ไม่ได้

ปองมวน เป็นภาษาเขมร แปลว่า ไขไก่ เหตุที่ดิฉันเรียกเขาว่า ปองมวน ก็เพราะเขาจะมาซื้อไขไก่ ที่ร้านของดิฉันเป็นประจำ เนื่องจากยากจน รายได้น้อย หรือจะชอบกินไข่มากๆ ก็อาจเป็นได้

ปองมวนเป็นหนุ่มอารมณ์ดีและเป็นคนประหยัด

หลังจากที่ปองมวนมาทำงานมาเป็นกรรมกรที่เมืองไทยได้เพียง ๓ เดือน ก็ได้ข่าวว่า เขามีเงินเหลือ ให้เพื่อนยืม ดิฉันทั้งง ทั้งที่มากกว่าหนุ่มคนนี้ทำได้อย่างไร ทั้งที่เงินเดือนก็น้อยแสนน้อย

เหตุการณ์นี้ทำให้ผู้เขียนต้องกลับมาข้อนดูการใช้จ่ายเงินของตัวเองและตั้งคำถามว่า ทำไมคนที่เงินเดือนน้อยกว่าเรา เขาจึงอยู่ได้ แถมยังมีเงินเหลือให้คนอื่นยืมอีก หรือที่ผ่านมา เรามัวแต่หลงอยู่กับสังคมที่ ฟุ้งเฟ้อ ทำอะไรเกินตัว ต้องมีบ้านหลังใหญ่ มีรถเก๋งคันโต ต้องกิน ต้องใช้แต่ของแพงๆ พอเงินหมด หรือไม่พอใช้ ก็โทษว่าเงินเดือนน้อย ทั้งที่จริงแล้วถ้าเทียบกับเงินเดือนของปองมวนแล้ว เงินเดือนของเราก็ไม่น้อยเลยนะ ... ถึงเวลาหรือยังที่จะเปลี่ยนตัวเองให้เป็นคนประหยัด รู้จักกิน รู้จักใช้ชีวิตและใช้ชีวิตแบบพอเพียง จะได้ไม่อายหนุ่มก่อสร้าง ผู้มีนามว่า “ปองมวน” ผู้นี้

ผู้เขียนบทความ

น.ส. พจนีย์ บัวผัน

พนักงานสืบสวนสอบสวน

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสุพรรณบุรี

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ขาดวินัยจราจร

ในคืนวันหนึ่ง เป็นเวลาประมาณสามทุ่ม ผมขับรถกลับบ้าน ถนนหลวงหมายเลข 4 สายพัทลุง – ตรัง เป็นถนน 4 ช่องทางจราจรมีเกาะกลางต่างระดับ เมื่อขับถึงบริเวณโค้งหัวถนนแห่งหนึ่งซึ่งชาวบ้านเรียกกันว่า ถนนคต มีรถจักรยานยนต์ไม่เปิดไฟหน้าวิ่งสวนเลนมาในระยะกระชั้นชิด โชคดีที่ผมมองเห็นเสียก่อนจึงหักหลบได้ทัน เราปลอดภัยทั้งคู่ แต่ผมงงกลับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นว่า คนขี่รถจักรยานยนต์เขาเข้ามาได้อย่างไร เขากำลังจะไปไหน ทำไมถึงมาอยู่ในเลนเดียวกันกับผม หรือเขาคิดจะฆ่าตัวตาย

เหตุการณ์ในครั้งนั้น ทำให้ผมต้องเตือนสติตัวเองอยู่เสมอว่า ขณะที่ขับรถอย่าได้ประมาทแม้แต่นิดเดียว เพราะอะไรก็เกิดขึ้นได้ผมอาจจะไม่โชคดีเหมือนครั้งที่แล้ว และหวังว่าเหตุการณ์เช่นนี้จะไม่เกิดขึ้นกับใคร ขอให้มิวินัยการขับขี่ เคารพกฎจราจรเพื่อความปลอดภัยของตัวเองและผู้อื่น

ผู้เขียนบทความ

นายสมทบ ไชยรัตน์
พนักงานการเลือกตั้ง
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดพัทลุง

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง จะเอาผิดที่ใคร

เหตุเกิดขึ้นที่สนามกีฬาากลางแห่งหนึ่งซึ่งเต็มไปด้วยขยะหลังจากที่การจัดงานประจำปีผ่านพ้นไปในแต่ละปีจะมีการจัดงานต่างๆ ขึ้นที่นี้หลายครั้ง นั้นหมายถึงการเพิ่มโอกาสให้คนเข้าไปทิ้งขยะได้มากขึ้น ทั้งๆ ที่ ไม่ได้ตั้งใจให้เป็นเช่นนั้น ฉันเห็นเด็กชายวัยประมาณ 5 ขวบ ชอบมาวิ่งเล่นที่สนามแห่งนี้เป็นประจำ แต่วันนี้ยังไม่เห็นเด็กน้อยคนนั้น เห็นแต่คนมุงดูอะไรกันอยู่จึงเดินตรงเข้าไปเด็กคนนั้นเอง กำลังร้องไห้เสียงดังด้วยความเจ็บปวดเท้าข้างหนึ่งเต็มไปด้วยเลือดมีไม้แหลมที่มอยู่ระหว่างนิ้วเท้า แม่ของเด็กน้อยเล่าให้ฟังว่า ต้นเหตุมาจากคนที่มาเที่ยวงานที่จัดขึ้นในสนามแห่งนี้ แล้วซื้อลูกชิ้นมารับประทาน เสร็จแล้วทิ้งไม้เสียบไว้ตามพื้นสนาม แทนที่จะนำไปทิ้งที่ถังขยะให้เป็นที่เป็นทาง เป็นเพราะความมั่งง่ายเอาแต่สะดวกของคนบางคน ที่ขาดความรับผิดชอบต่อสังคมส่วนรวม ส่งผงให้เด็กน้อยที่ไม่รู้เรื่องต้องได้รับความบาดเจ็บโดยที่คนทิ้งไม้เสียบไม่รู้ผลจากการกระทำของตนด้วยเลย ถ้าคนทิ้งไม้เสียบลูกชิ้นมีจิตสำนึกเป็นห่วงความปลอดภัยของคนอื่น ก็จะต้องนำไปทิ้งลงในถังขยะ

ฉันอยากฝากบอกคนที่ทิ้งขยะไม่เป็นที่ว่า สังคมจะอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขปลอดภัยได้นั้น คนในสังคม ต่างก็ต้องมีจิตสำนึกรับผิดชอบต่อส่วนรวมและมีวินัยในตัวเอง

ผู้เขียนบทความ

นางวิภาลัย ประชาชาติ

พนักงานบริการ

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดพัทลุง

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การทิ้งขยะไม่เป็นที่เส้นทาง

ทุกๆ เช้าจะต้องขับรถเข้ามาทำงานในเมือง สิ่งที่ได้พบได้เห็นแล้วทำให้รู้สึกเศร้าใจ ก็คือจะมีการนำขยะมาจากบ้านของตนเอง มัดใส่ถุงดำบ้าง ถุงพลาสติกบ้าง ตีรถออกจากบ้านแล้วนำไปโยนทิ้งบริเวณข้างทาง ตามริมถนนต่างๆ ซึ่งไม่ใช่บริเวณที่ทิ้งขยะ โดยทำเหมือนประมาณว่าโยนให้มันพ้นๆ ตัวไปเท่านั้น แล้วขับรถออกไปด้วยความรวดเร็ว โดยไม่สนใจสายตาของผู้ขับรถสัญจรไปมา

พฤติกรรมการเห็นแก่ตัว ขาดจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคมแบบนี้ ทำให้บ้านเมืองสกปรกไม่น่าอยู่ ไม่น่ามอง นี่เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นมากตามสังคมทั่วไป และถือว่าเป็นการกระทำของคนบ้านเรามีกฎหมายบังคับใช้ในการทิ้งขยะให้เป็นที่เส้นทาง แต่ไม่เป็นผลเนื่องจากคนเราขาดจิตสำนึกนั่นเอง ดังนั้น นอกจากจะมีกฎหมายบังคับใช้และคนในสังคมจะต้องมีความตระหนัก ต้องช่วยกันแก้ไขปัญหา และไม่สร้างปัญหาดังกล่าวขึ้นมาอีก ตอนนี้อยู่ที่ว่าทุกคนจะเริ่มต้นทำให้ปัญหาเหล่านี้หมดไปเท่าไร

ผู้เขียนบทความ

นางเอี่ยมเดือน ลีลางาม

พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดพะเยา

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ยกตัวเองขึ้น โดยไม่ลดคนอื่นลง

อาจารย์คนหนึ่งชวนลูกศิษย์ไปเดินเล่นที่ชายหาด อาจารย์ได้เริ่มสอนลูกศิษย์ด้วยการใช้ไม้เท้าขีดเส้นสองเส้นลงไปบนผืนทราย เป็นเส้นคู่ขนาน ยาว 5 ฟุต และ 3 ฟุต

อาจารย์กล่าวว่า “เธอสามารถทำให้เส้น 3 ฟุต ยาวกว่าเส้น 5 ฟุต ได้หรือไม่ ไหนลองทำให้ดูหน่อยสิ”

ลูกศิษย์หยุดคิดครู่หนึ่ง แล้วก็ ลบรอยเส้นที่ยาว 5 ฟุตนั้น ให้สั้นลงเหลือเพียง 1 ฟุต ทำให้เส้น 3 ฟุต โดดเด่นขึ้นมา “แบบนี้ถูกหรือเปล่าครับ”

อาจารย์ “เหยียบหัวคนอื่นเพื่อให้ตัวเองอยู่สูงขึ้น” คนที่จะยกตนเองให้สูงขึ้น โดยการทำร้ายคู่แข่งนั้น ไม่ใช่วิธีที่ถูกต้อง ถ้าเลือกใช้วิธีนี้ ชีวิตเธอก็มีแต่จะล้มเหลว ไม่พัฒนา ทางที่ดีควรเลือกวิธีที่จะยกตัวเองขึ้นโดยไม่ไปลดคนอื่นลง ”

แล้วอาจารย์ก็ขีดเส้น 2 เส้นให้เท่าเดิม คือ 3 ฟุต และ 5 ฟุต จากนั้นอาจารย์ก็สาธิตให้ดูด้วยการขีดเส้น 3 ฟุตให้ยาวขึ้นเป็น 10 ฟุต แล้วพูดว่า “จงอย่าคิดว่าคู่แข่งของเธอคือศัตรู แต่ให้คิดว่าเป็นครูของเธอ” เธอจะต้องพัฒนาตนเองให้เทียบเท่าหรือดีกว่า ที่จะทำให้เธอได้ก้าวไปข้างหน้าอย่างสง่างาม

คนที่พยายามจะเลื่อนตัวเองขึ้นไป โดยการฆ่าน้อง พี่องชาย และชายเพื่อน ถึงแม้จะทำให้สำเร็จ แต่นั่นก็เป็นความสำเร็จที่ปราศจากเกียรติ ไม่อาจเอ่ยอ้างได้อย่างเต็มภาคภูมิ

การเลื่อนตัวเองขึ้นไปโดยวิธีที่ไม่ชอบธรรม กับการเลื่อนตัวเองขึ้นไปโดยปล่อยให้คนอื่นได้ก้าวไปตามวิถีทางของเขาอย่างเสรีนั้น ย่อมมีผลลัพธ์ที่ต่างกัน

หากไร้คู่แข่งแล้ว เราจะรู้ได้อย่างไรว่าตัวเองมีศักยภาพในการทำงานขนาดไหน ไม่มีอุปสรรคก็ไม่มีจักสวยงาม

นักสู้ที่ดีมักชื่นชมคู่ต่อสู้ที่เข้มแข็ง เพราะคู่ต่อสู้ที่อ่อนแอ จะทำให้ชัยชนะของเขาไม่ยั่งยืนง ดังนั้นเมื่อได้พบกับคู่แข่งที่แกร่งและฉลาดล้ำ ก็ยิ่งทำให้เรารู้จักขยับตัวเองขึ้นไปให้สูงส่งยิ่งขึ้น

การเลื่อนตัวเองขึ้น พร้อมกับลดคนอื่นลง เธออาจจะชนะ แต่ก็มีศัตรูตามมาด้วย แต่ การเลื่อนตัวเองขึ้นโดยไม่ไปลดคนอื่นลง เธออาจเป็นผู้ชนะ พร้อมทั้งมีเพื่อนแท้เพิ่มขึ้น และหนึ่งในนั้นอาจเป็นคู่แข่งของเธอเองด้วย”

ผู้เขียนบทความ

นายอดิศักดิ์ จำปาศรี

พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดจันทบุรี

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง วินัย

คุณลุงคนหนึ่ง อายุประมาณ 75 ปี ป่วยไปหาหมอที่โรงพยาบาลคุณลุงไปถึงโรงพยาบาล ตั้งแต่เวลา 07.00 น. แต่ได้คิวรักษาลำดับที่ 5 ใดๆ ที่เดินทางไปถึงโรงพยาบาลเป็นคนแรก

เกิดเหตุการณ์แบบนี้เพราะว่ามีบุคคลซึ่งรู้จักกับเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลโทรมาขอรับบัตรคิว ก่อนล่วงหน้า

เรื่องนี้สะท้อนว่า สังคมไทยยังมีการขาดระเบียบวินัยอยู่มาก และยังเห็นแก่พรรคพวก ไม่นึกถึงบุคคลอื่นที่ทำตามกฎหมาย กติกา ระเบียบของสังคม เราไม่ควรเอาเยี่ยงอย่าง

ผู้เขียนบทความ

น.ส. ชนนท์ภัทร์ เหมทานนท์
พนักงานการเลือกตั้ง (งานการมีส่วนร่วม)
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดกระบี่

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความไร้วินัย

ทุกครั้งที่ผมไปไหนก็ตาม สิ่งที่ผมพบอยู่เสมอคือการแข่งคิว โดยเฉพาะในห้างสรรพสินค้า ผมจะรู้สึกหงุดหงิดทุกครั้งที่ต้องจ่ายเงิน แม้จะมีการต่อแถวอยู่บ้าง แต่ก็มักมีคนมาแข่งคิว เพื่อที่จะให้ตนเองสะดวกและรวดเร็วจนไม่สนใจว่ามีคนต่อแถวรออยู่เป็นจำนวนมาก ถ้าไม่มีคนโวยวาย เธอก็จะทำเป็นไม่รู้ไม่ชี้หรือที่รู้จักกันในนาม “มนุษย์ป่า”

ถ้าเทียบกับคนญี่ปุ่น เมื่อครั้งเกิดเหตุการณ์สึนามิอย่างรุนแรง พวกเขาก็ยังต่อแถวเพื่อรอรับการช่วยเหลือจากรัฐบาล หากนำมาเปรียบเทียบกับคนไทยแล้ว ผมคิดว่าคงเหยียบกันตายแน่

ก็ช่วยๆ กันนะครับ หากมีการแข่งคิว ก็ช่วยบอกให้เธอไปต่อแถวด้วย นอกจากเป็นการ “สอน” คนแล้ว ยังช่วยให้สังคมน่าอยู่ขึ้นอีกเยอะเลยแหละ

ผู้เขียนบทความ

นายอรรถพล อิงคะกุล

พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดตรัง

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความผิดพลาด

เมื่อประมาณกลางเดือนธันวาคม ๒๕๕๗ ผมได้ขับรถไปในพื้นที่ตำบลเจ้าพะ อำเภอปะเหลียน จังหวัดตรัง ซึ่งเส้นทางประกอบไปด้วยขุนเขา แมกไม้และสายน้ำ

ขณะที่ผมขับรถผ่านสะพานไม้ที่เชื่อมระหว่างหุบเขา ได้พบเห็นสุนัขตัวหนึ่งตกจากสะพานชำรุด ลงสู่ลำน้ำ มันรีบว่ายขึ้นฝั่ง เชิดหน้าสะบัดขน โดยไม่บ่นว่าหรือด่าทอสะพานว่า “สะพานไม่ดี” และก็ไม่มีร้อง ขานแก้ตัวด้วย

ในโลกนี้ ไม่มีสัตว์โลกชนิดใดที่แก้ตัวให้กับความผิดพลาดของมัน แต่มันจะทำในสิ่งที่ควรทำ นั่นคือ การเริ่มต้นใหม่อย่างไม่ประมาท

ดังนั้น คนเราเมื่อบริสุทธิ์ใจอย่างแท้จริงจะต้องพะวงกับการกล่าวหา ยามที่เราผิดพลาด อย่าพะวงถึงการแก้ตัว แต่จงใช้ความผิดพลาด มาเป็นเครื่องเตือนใจว่า ครั้งต่อไปเราจะไม่ทำผิดซ้ำซากอีก เราจะ **ทำดีแทนการแก้ตัว**

ผู้เขียนบทความ

นายธนศักดิ์ อึ้งอารณ์

หัวหน้างานพรรคการเมือง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดตรัง

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ประเพณีที่ผิดเพี้ยน

เงินหมายถึงสิ่งที่เป็นสื่อกลางในการแลกเปลี่ยน หากต้องการสิ่งใด จำเป็นหรือไม่จำเป็น เงินบันดาลได้ จึงอาจกล่าวได้ว่า เงินคือศูนย์รวมของกิเลสตัณหาทั้งปวง

แต่ ... สิ่งใดเล่าคือคุณค่าของชีวิต? ค่าของเงินได้กลืนกินคุณค่าความเป็นมนุษย์ไปแล้วหรือ?

นี่คือสิ่งที่จำเป็นต้องขีดเส้นเพื่อแยกให้เห็นว่า ส่วนไหนคือคุณค่าของชีวิต ส่วนไหนคือค่าของเงิน แล้ว ... ค่าของเงินกับคุณค่าของชีวิต **สิ่งใดมีค่ามากกว่ากัน**

ค่าที่แท้จริงของเงินก็คือ สิ่งที่มีมนุษย์สมมุติขึ้น เศรษฐีกินน้ำกับขันทองคำ กับ คนธรรมดา กินน้ำกับ แก้วน้ำ ผลก็คือร่างกายได้รับน้ำเหมือนกัน มีความสุขเท่ากัน

เศรษฐีนั่งรถหรู คนธรรมดา นั่งรถโดยสาร ความสะดวกสบายต่างกัน แต่ความสุขเหมือนกันเมื่อถึง จุดหมายปลายทาง

จากการเปรียบเทียบนี้ จะเห็นว่า เงินเป็นสิ่งจำเป็นและสำคัญต่อชีวิตในระดับหนึ่ง แต่คุณค่าหรือ ความสุขที่แท้จริงของคนเรา อยู่ที่ความพึงพอใจในสิ่งที่ตนมี ตนเป็น นั่นหมายถึง “คุณค่าของการมีชีวิต” ย่อมสำคัญยิ่งกว่า “ค่าของเงิน”

อย่าให้อำนาจเงินอยู่เหนือคุณค่าและความงามของชีวิต อย่าให้อำนาจเงินซื้อศักดิ์ศรีและความดี ไปจากเราอย่าให้การซื้อเสียงเลือกตั้งเป็นประเพณีที่ยอมรับกันสู่ลูกหลานไทย อย่ายอมรับว่าการซื้อเสียง เป็นประเพณี มันเป็นไปได้แค่เมะเร็งร้ายที่รอการรักษาจากคนไทยทุกคน หากทำได้ ประเทศชาติและลูกหลานไทย เจริญแน่นอน

ผู้เขียนบทความ

นายปัญญา สุเหตุ

พนักงานสืบสวนสอบสวน

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดตรัง

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง คุณยายกับหมอ

ณ หมู่บ้านเล็ก ๆ แห่งหนึ่ง มีหญิงชราฐานะค่อนข้างร่ำรวยคนหนึ่ง อาศัยอยู่ตามลำพังในบ้านหลังเล็กๆ คุณยายเป็นโรคตามัว มองอะไรไม่ค่อยเห็น จึงวานให้เด็กจูงมือ พาไปหาหมอตาที่อยู่ในหมู่บ้านเดียวกัน เมื่อพบหมอ คุณยายก็บอกว่า “ตาของฉันมืดลง มองอะไรไม่เห็น ถ้าหมอรักษาตาของฉัน ให้มองเห็นได้ดังเก่า ฉันจะให้เงินค่ารักษาจนหมอพอใจ”

เมื่อหมอตระกูลดวงตาของยายแล้ว เห็นว่าพอจะรักษาให้หายได้ จึงรับปากจะรักษา

รุ่งขึ้น หมอตาเอายามาให้ยายที่บ้าน เห็นทรัพย์สินยายก็เกิดความโลภ คิดวางแผนว่า “ยายตาบอดอยู่อย่างนี้ หากตนถือโอกาสหยิบฉวยของติดไม้ติดมือไป ยายคงไม่เห็น เห็นที่ต้องแกล้งรักษาผิดๆ จนสมบัติหมด จึงค่อยรักษาให้หาย”

หมอบทำตามแผน เอายาที่ไม่ถูกต้องกับโรค มาหยอดตาให้หญิงชราทุกวัน แล้วถือโอกาสหยิบฉวยข้าวของติดมือกลับไปด้วยวันละชิ้นสองชิ้นจนหมดบ้าน แล้วหมอตาเจ้าเล่ห์จึงเอายาที่ถูกกับโรคมารักษาให้

ไม่นานคุณยายก็กลับมองเห็นได้ดังเดิม หมอตาจึงทวงค่ารักษาตามที่คุณยายได้สัญญาไว้

คุณยายรู้ว่าหมอตา “เลี้ยงไข้” หลอกรักษาให้หายช้าๆ และได้ขโมยเอาข้าวของมีค่าในบ้านไปจนหมด คุณยายจึงไม่ยอมจ่ายค่ารักษา เกิดการโต้เถียงกันขึ้น จนมีการฟ้องร้องกันในศาล คุณยายชนะ ได้ทรัพย์สินคืน หมอตาเจ้าเล่ห์ถูกโบย แฉมยังถูกขังด้วย

เมื่อชาวบ้านได้ยินเรื่องราวก็ขาดความเชื่อถือ ไม่มีใครให้รักษาอีกต่อไป

เรื่องนี้ให้คติเตือนใจว่า การเห็นแก่ประโยชน์เล็กๆ น้อยๆ เฉพาะหน้า อันมิพึงได้ ย่อมส่งผลให้เสียประโยชน์ก้อนใหญ่ที่จะได้รับในภายหลัง

ผู้เขียนบทความ

น.ส. วิภาดา ใจคิ่ง

พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเชียงราย

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง อุบัติเหตุ

ช่วงนี้ มีภาพอุบัติเหตุปรากฏตามสื่อต่างๆ หลายครั้งหลายหน ถึงแม้จะไม่ถึงขั้นเสียชีวิต แต่ก็บาดเจ็บสาหัส

เหตุการณ์นี้ ไม่ใช่เรื่องรถชนกัน แต่เป็นอุบัติเหตุที่น่าจะเกิดขึ้น ถ้าผู้ใช้รถยนต์คนนั้นระมัดระวังสักนิด คือ เขาจอดรถบนไหล่ทาง แล้วเปิดประตูรถทันทีโดยไม่เหลียวมองกระจกข้าง หรือดูข้างหลังว่าปลอดภัยหรือไม่ ผลก็คือ เมื่อเขาก้าวลงจากรถก็ถูกรถจักรยานยนต์ที่กำลังวิ่งอยู่ พุ่งเข้าชนอย่างจัง กระเด็นไปคนละทาง สาหัสทั้งคู่

เหตุการณ์นี้คงไม่เกิด ถ้าเพียงแต่ผู้ใช้รถใช้ถนนทุกคน มีจิตสำนึกในความปลอดภัยเคารพกฎกติกา และสิ่งสำคัญคือความเห็นอกเห็นใจผู้ใช้ทางคนอื่นบ้าง

ผู้เขียนบทความ

น.ส. เขมมิกา ธรรมขันธา

พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเชียงราย

หมายเหตุ เมื่อตีพิมพ์บทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง เมื่อใดคนไทยจึงจะมีระเบียบวินัยมากขึ้น

นับตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบัน ได้พบเห็นอุบัติเหตุทางรถยนต์เกิดขึ้นเป็นประจำ เจ็บบ้าง เสียชีวิตบ้าง ทั้ง ๆ ที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นหากคนขับไม่ประมาท การไม่เคารพต่อกฎหมายเป็นสาเหตุหนึ่งของการเกิดปัญหาของสังคมไทย

ทำอย่างไรคนไทยจึงจะมีระเบียบวินัยและเคารพกฎหมาย โดยเฉพาะกฎจราจร

เพื่อให้คนไทยได้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จึงขอวิงวอนให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องและคนไทยทุกคนหันมาใส่ใจ ให้ความสำคัญกับการรักษาระเบียบวินัยและเคารพกฎหมายให้มากขึ้น ด้วยวิธีการต่างๆ เช่น เพิ่มมาตรการในบตลงโทษ หรือให้สังคมช่วยกันลงโทษผู้ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายตามความเหมาะสม ก็จะส่งผลให้เกิดอุบัติเหตุลดน้อยลง

ผู้เขียนขอเป็นคนหนึ่งที่ไม่ฝ่าฝืนต่อกฎระเบียบของบ้านเมือง ขอเป็นตัวอย่างในการสร้างความคิดให้กับสังคมไทยต่อไป

ผู้เขียนบทความ

นายประจันต์ ใจกุลละ
พนักงานสืบสวนสอบสวน
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเชียงราย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง อุบัติเหตุบนท้องถนน

ปัจจุบันปัญหาการเกิดอุบัติเหตุบนท้องถนนเพิ่มสูงขึ้น สาเหตุใหญ่ๆ เกิดจากความประมาท มักร่าง การฝ่าฝืนกฎจราจร ไม่เคารพกฎหมาย แล้วก็ “เมาแล้วขับ”

เข้าวันหนึ่ง เกิดปัญหาการจราจรติดขัด มีรถยนต์คันหนึ่งพยายามเบียดแซงรถคันอื่น ขึ้นมาเรื่อยๆ เพื่อที่จะได้ไปเร็วๆ ทำให้ต้องเจอกับปัญหาอุบัติเหตุหลายกิโล คนขับรถอีกคันจึงเปิดประตูออกมาโวยวาย เสียงดังลั่น จนมีปัญหาชกต่อยกัน

การไม่เคารพสิทธิซึ่งกันและกัน การไม่เคารพกฎจราจร เป็นปัญหาของคนทั้งประเทศ ทุกคนต้องเคารพกฎหมายและเคารพสิทธิของผู้อื่นนะครับ

ผู้เขียนบทความ

น.ส. ศิวพร นาคทองคง
พนักงานการเลือกตั้ง ทำหน้าที่หัวหน้างานการมีส่วนร่วม
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดตราด

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง สุขอยู่ที่ใด

“วันนี้ รวย วันนี้ รวย รวย รวย รวย” เสียงตะโกนดังมาจากแม่ค้าขายสลากกินแบ่งรัฐบาลคนหนึ่ง หน้าตลาดสดที่มีผู้คนสัญจรผ่านไปผ่านมา บ้างหยุดดูและเลือกตัวเลขที่อยู่ในใจของตน บ้างก็ขับรถออกจากบ้าน มาหาเลขสวยๆ โดยเฉพาะ เมื่อไม่ได้ตัวเลขตั้งใจหวัง ก็คิดว่าเอาเลขใดเลขหนึ่งไปติดกระเปาะไว้เพื่อให้อุ่นใจว่า วันนี้แหละ จะเป็นวันที่แสนสุดพิเศษ ดีเลิศของตน ทำงานไปพลาง หวังไปพลางจนกว่าเวลาอันสุดพิเศษนั้นจะมาถึง แต่บางรายไม่เป็นอันทำงานทำการ กระวนกระวายใจคอย “ลุ้น ... ลุ้น และก็ ... ลุ้น”

เวลาผ่านไปอย่างเชื่องช้าในความรู้สึกของคนคอย จนล่วงเลยเข้าสู่ป้าย ๑๔.๓๐ น. ผลสลากกินแบ่งรัฐบาลก็เริ่มทยอยออกรางวัลตั้งแต่รางวัลที่ ๕ ... ๔ ... ๓ ... ๒ ... ๑ เหล่าผู้ชอบการเสี่ยงโชคที่หวังว่ารางวัลเหล่านั้นจะเป็นของตน ต่างก็หน้าซีด ผิดหวังไปตามๆ กัน ฝันสลาย ความสุขหายวับไปกับตา

ก็ถือเป็นอุทาหรณ์สตินะคะว่า การพนันเป็นหนทางแห่งความเสื่อม เป็นอบายมุข ไม่ใช่หนทางแห่งสุข คนเราควรประกอบสัมมาอาชีพ ลดละกิเลส ลดการใช้จ่ายที่ไม่เป็นประโยชน์ลง ขยันเก็บออมเพื่อให้ตนและครอบครัวมีเงินทองสะสมไว้ใช้จ่ายในยามจำเป็น นั่นแหละคือความสุขที่แท้จริง

ผู้เขียนบทความ

น.ส. กชกร สุกันทะมาลัย
พนักงานการเลือกตั้ง
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเชียงราย

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง อย่าด่วนสรุป

แม่กับลูกชายวัย ๕ ขวบ นั่งคุยกัน

แม่ “ถ้าหนูไปเที่ยวกับแม่ แล้วเราเกิดหิวน้ำมากแต่เราไม่ได้เอาน้ำไปด้วย ในกะเปาลูกมีแอปเปิลอยู่ ๒ ผล เราจะทำยังไงดี”

ลูกชายตัวน้อยนั่งคิดสักครู่ แล้วตอบว่า “ผมก็จะกินแอปเปิลทั้ง ๒ ลูกครับ”

คำตอบของเด็กน้อยทำให้แม่รู้สึกผิดหวังมาก แต่เธอก็ไม่ได้ตำหนิลูก

แม่ “บอกแม่ได้มัยว่า ทำไมลูกจึงทำเช่นนั้น”

เด็กน้อยพูดออกมาด้วยความไร้เดียงสาว่า “เพราะผมต้องการที่จะชิมแอปเปิลทั้ง ๒ ลูกก่อนว่าลูกไหนรสชาติหวาน ผมจะได้ให้ลูกนั้นกับแม่ แม่จะได้หายหิวน้ำเร็วขึ้น “ส่วนผมก็จะกินอีกลูกที่เหลือครับ”

เรื่องเล่าข้างต้นนี้ ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่ายามใดที่มีเรื่องมากกระทบใจ ทำให้เรารู้สึกโกรธหรือไม่พอใจ ขอให้เราหยุดคิด เพื่อจะฟังเหตุผลของคนรอบข้างบ้าง แล้วคุณก็จะได้คำตอบ

อย่าคิดและสรุปทุกเรื่องเพียงแค่มองเห็น หรือแค่ได้ยินมา ... เท่านั้น

ผู้เขียนบทความ

น.ส. ปิยนันท์ สิทธิวงศ์

พนักงานการเลือกตั้ง (งานพรรคการเมือง)

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชัยภูมิ

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง คนเห็นแก่ตัว

มีครอบครัวหนึ่งมีพี่น้อง ๓ คน อยู่บ้านคนละหลังที่ตั้งเรียงกันอยู่ บ้านหลังแรกอยู่หน้าสุด เป็นของพี่ชายคนโต บ้านหลังที่ ๒ อยู่กลาง เป็นของคนที่สอง และหลังสุดท้ายอยู่หลังสุด เป็นของน้องสุดท้อง

บ้านทั้ง ๓ หลังมีทางเข้าทางเดียวคือด้านหน้าของบ้านหลังแรก ก็เลยยกทางเข้าให้เป็นของสาธารณะ โดยให้ทางการมาทำถนนให้

ทั้งสามบ้านใช้ถนนสาธารณะร่วมกัน แต่ต่อมา ภรรยาของพี่ชายคนโตได้เอาสิ่งของมาวางขวางทาง เข้า - ออก เพราะคิดว่าถนนเป็นของตน ทำให้น้องทั้งสองคนเข้า - ออกลำบาก ส่วนพี่ชายก็เกรงใจภรรยา ไม่กล้าพูดอะไร ทำให้เขากับน้องทั้งสองคนไม่พูดกันอีกเลย

เหตุการณ์นี้ ทำให้อดคิดไม่ได้ว่า หากคนเรามีน้ำใจให้กับคนรอบข้างบ้าง เราและคนรอบข้างคงไม่ลำบาก และสามารถอยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุขตลอดไป

ผู้เขียนบทความ

นายทศพร ธรรมโชติ

พนักงานบริการ

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชัยภูมิ

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ฮีโร่

ณ บริเวณถนนเลียบบทางรถไฟ หน้าโรงเรียนพุทธชินราช มีเยาวชนชายคนหนึ่ง แต่งชุด ฮีโร่ ใช้ชื่อว่า “การ์เดียน” เดินเก็บขยะ กวาดถนนอยู่

น้องการ์เดียนเล่าว่า ตนอายุ ๑๖ ปี กำลังศึกษาอยู่สถาบันการศึกษาแห่งหนึ่งอยากสร้างสรรค์สังคมให้ทุกคนไม่ลังเลที่จะทำความดี แม้จะเป็นเพียงเรื่องเล็กๆ น้อยๆ จึงคิดทำโครงการอาสาสมัคร “ซูเปอร์ฮีโร่” ในชีวิตจริง ซึ่งผู้ที่จะเข้าร่วมโครงการ จะต้องสวมบทฮีโร่ จะเป็นอะไรก็ได้ที่อยากเป็น เพียงแต่ต้องสวมหน้ากาก และปิดบังตัวตนที่แท้จริง

ส่วนความดีที่ทำ เป็นเรื่องทั่วไปที่สามารถทำได้ เช่น เก็บขยะบนถนน ช่วยเหลือคนแก่ข้ามถนน ช่วยเข็นรถที่เสียข้างทาง ถ้าหากเป็นเรื่องเกินกำลังก็จะแจ้งเจ้าหน้าที่ให้เข้ามาช่วยเหลือ

การกระทำของน้องการ์เดียน เป็นการแสดงออกถึงความตั้งใจจริงที่จะบำเพ็ญประโยชน์ โดยไม่ต้องการสิ่งตอบแทนใดๆ

ผู้เขียนบทความ

น.ส. กอบกาญจน์ แนวกำพล

พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชัยภูมิ

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ประชาธิปไตยไม่ได้มีความหมายเพียงแค่การเลือกตั้ง

ชาวบ้านประมาณ 500 กว่าคน ได้รวมตัวประท้วงขับไล่พระอาจารย์ดำ เจ้าอาวาสวัดถ้ำคนตี พระอาจารย์ดำเป็นพระปฏิบัติปฏิบัติชอบ สอนให้ชาวบ้านรู้จักบาปบุญคุณโทษ และให้ชาวบ้านรักษาศีลห้าให้ได้ซึ่งต่างจากอดีตเจ้าอาวาสองค์ก่อนที่ไม่เคยสอนหลักธรรมใด ๆ แก่ชาวบ้านเลย แต่ชาวบ้านทั้งหมดให้ความเคารพนับถือ เนื่องจากเจ้าอาวาสองค์ก่อนใจดี ทำเสน่ห์ และเครื่องรางที่นำไปใช้ในการเล่นพนัน

จึงไม่แปลกใจที่ในการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านครั้งที่ผ่านมานี้ นายชอบธรรม อดีตหมอนามัยประจำตำบล ซึ่งเป็นคนดีชอบช่วยเหลือชาวบ้าน มีความรู้ความสามารถไม่ได้รับเลือกตั้งเป็นผู้ใหญ่บ้านโดยชาวบ้านส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดลงคะแนนเลือกนายบุญ ซึ่งเป็นเจ้ามือหวยเถื่อนและเจ้าของบ่อนการพนันประจำตำบลนี้

ลองคิดดูว่าการเลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านหมู่บ้านนี้เป็นประชาธิปไตยหรือไม่ ประชาชนไม่มีคุณภาพได้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้งให้คนไม่มีคุณภาพเข้าไปเป็นตัวแทน ประชาธิปไตย จึงไม่ได้มีความหมายเพียงแค่การเลือกตั้งอย่างเดียว

ผู้เขียนบทความ

นายเอกสิทธิ์ เชาวลิตวงศ์

พนักงานสืบสวนสอบสวน

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง จงภูมิใจที่ตั้งใจทำดี

มียายอยู่คนหนึ่ง แก่เป็นแม่ค้าขายขนมไทยเป็นขนมโบราณ ที่คนไม่ค่อยนิยมกินกันแล้ว ยายมาขายขนมที่เดิมทุกวัน ตั้งแต่เช้ายันเย็น มีชายหนุ่มคนหนึ่งมาช่วยอุดหนุนขนมยายทุกเช้าด้วยความที่จิตใจดี อยากช่วยให้ยายขายของได้ เค้หายิบขนมเพียงห่อเล็กๆ ขึ้นมา 1 ห่อ ยื่นเงินให้ยาย 20 บาท แล้วก็เดินจากไป ยายจึงมองตามไปจนสุดสายตาทุกครั้ง

หลายเดือนผ่านไป ชายหนุ่มก็ยังทำเช่นเดิม แต่ครั้งนี้ยายจับแขนชายหนุ่มไว้ ชายหนุ่มมองยายแล้วเอ่ยขึ้นว่า “ยายครับ ไม่เป็นไร ผมแค่อยากช่วยยายไม่ต้องทอนเงินให้ผมหรอก” ยายมองหน้าชายหนุ่มแล้วบอกว่าขนมที่ซื้อ ขายห่อละ 25 บาท

การที่อยากช่วย บางทีก็ไม่ว่าทำอะไรลงไป แต่ยิ่งดีกว่าคนที่ไม่เคยคิดจะช่วยอะไรใครเลย อย่างน้อยอาจทำพลาดพลั้งไป แต่ถือว่าเจตนาดี แบบนี้ถือว่าไม่ผิด ไม่จำเป็นต้องอาย แต่ “ควรภูมิใจในสิ่งที่เราตั้งใจทำดีมากกว่า”

ผู้เขียนบทความ

นางปราณี โตสกุล
พนักงานการเลือกตั้ง

ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งหัวหน้างานพรรคการเมือง
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง คุณค่าของเวลา

ถ้าท่านอยากรู้ว่าเวลา 10 ปี มีค่าขนาดไหน ถามคู่แต่งงานที่เพิ่งหย่าร้างกัน
ถ้าท่านอยากรู้ว่าเวลา 4 ปี มีค่าขนาดไหนถามนิสิตนักศึกษาที่เพิ่งรับปริญญาจากมหาวิทยาลัย
ถ้าท่านอยากรู้ว่าเวลา 1 ปี มีค่าขนาดไหน ถามนักเรียนที่สอบไล่ตก
ถ้าท่านอยากรู้ว่าเวลา 9 เดือน มีค่าขนาดไหน ถามแม่ที่เพิ่งคลอดลูก
ถ้าท่านอยากรู้ว่าเวลา 1 เดือน มีค่าขนาดไหน ถามมารดาที่คลอดบุตรยังไม่ครบกำหนด
ถ้าท่านอยากรู้ว่าเวลา 1 อาทิตย์ มีค่าขนาดไหน ถามบรรณาธิการหนังสือพิมพ์รายสัปดาห์
ถ้าท่านอยากรู้ว่าเวลา 1 ชั่วโมง มีค่าขนาดไหน ถามคนรักที่รอฟบกัน
ถ้าท่านอยากรู้ว่าเวลา 1 นาที มีค่าขนาดไหน ถามคนที่พลาดรถไฟ รถประจำทาง หรือเครื่องบิน
ถ้าท่านอยากรู้ว่าเวลา 1 วินาที มีค่าขนาดไหนถามคนที่รอดตายจากอุบัติเหตุอย่างหวุดหวิด
ถ้าท่านอยากรู้ว่าเวลาเสี้ยวหนึ่งของวินาที มีค่าขนาดไหนถามนักกีฬาโอลิมปิกที่ชนะเหรียญเงิน
ถ้าท่านอยากรู้ว่ามีรูปภาพมีค่าขนาดไหน เสียเพื่อนสักคนหนึ่ง เวลาไม่เคยรอใคร เมื่อมันผ่านไปแล้วมันจะไม่กลับมาอีก

จงใช้เวลาของท่านทุกขณะอย่างดีที่สุด ท่านจะรู้คุณค่าของเวลาเมื่อท่านแบ่งปันกับคนที่พิเศษสุด
ในชีวิตของท่าน

ผู้เขียนบทความ

นายอดิศักดิ์ จำปาศรี

พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดจันทบุรี

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย
โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ไม่คิดซื้อเสียง

ในการเลือกตั้งของเทศบาลแห่งหนึ่งเมื่อปี พ.ศ. 2556 มีการหาเสียงอย่างเข้มข้น ต่างพยายามหากลเม็ดเพื่อให้ชนะการเลือกตั้งครั้งนี้ให้ได้ ที่เห็นได้ชัดคือ มีการซื้อเสียงอย่างจริงจัง ตัดญาติขาดมิตรกัน ผู้สมัครบางคนมีเบอร์โทรศัพท์ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ก็จะโทรศัพท์ไปขอคะแนนกันถึงที่บ้านแล้วสักพักก็มีคนเอาเงินไปให้ที่บ้าน หัวละ 2,000 บาท ผู้สมัครที่มีทุนน้อยก็จ่ายหัวละ 500 บาท แต่มีผู้สมัครคนหนึ่งเป็นคนดี มีคุณธรรมที่คนในชุมชนยอมรับ การลงสมัครเลือกตั้งครั้งนี้ เขาไม่คิดจะซื้อเสียงแม้แต่บาทเดียว เขาคิดว่าเขาจะใช้ความดีของตัวเองเป็นเครื่องวัด เขาคิดว่าหากได้รับการเลือกตั้งเพราะใช้เงินซื้อเสียง เลือกตั้งครั้งต่อไปก็ต้องใช้เงินซื้อเสียงอีก เพื่อนบ้านที่อยากให้เราลงเลือกตั้งก็แนะนำให้ซื้อเสียงบ้างด้วยในจำนวนเงินที่ไม่มากจะได้ไม่พ่ายแพ้การเลือกตั้งในครั้งนี้ เพราะผู้สมัครส่วนใหญ่ซื้อเสียงกันทั้งนั้น แต่ผู้สมัครรายนี้ก็ไม่ได้ทำตามคำแนะนำ ถึงวันประกาศผลการเลือกตั้งผู้ที่ได้คะแนนสูงลำดับที่ 1-6 ได้รับเลือกตั้งไปแล้วส่วนเขาขาดไปสองคะแนนอยู่ในลำดับที่ 7 เขาไม่รู้สึกเสียใจ กลับภูมิใจที่คะแนนได้มากถึงเพียงนี้ ทั้งๆ ที่ไม่ได้ซื้อเสียงแม้แต่บาทเดียว ส่วนคนที่ได้รับการเลือกตั้งก็ได้มาด้วยการซื้อเสียง

วันนี้เขาได้ทำหน้าที่พลเมืองดีได้ครบถ้วน มีความรับผิดชอบชั่วดีตามหลักจริยธรรม และการกระทำของเขาในครั้งนี้ได้รับการชื่นชมยกย่องจากคนในชุมชนเป็นอย่างมาก

ผู้เขียนบทความ

น.ส. เกวลิน แก้ววาริ

หัวหน้างานการมีส่วนร่วม

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดชุมพร

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การฝึกตัวเอง

ฝึกมองตัวเองให้เล็กเข้าไว้ หมายความว่า จงเป็นคนตัวเล็ก อย่าเป็นคนตัวใหญ่ จงเป็นคนธรรมดา อย่าเป็นคนสำคัญ เวลาทำอะไรเกิดขึ้นกับเรา อย่าไปให้ความสำคัญกับตัวเองมาก อย่าปล่อยให้จิตใจงอไปวนมา กับความรู้สึกของตัวเอง เหมือนจมอยู่ในอ่าง ลองเปิดตามองไปรอบๆ แล้วมองให้เห็นว่า คนบนโลกนี้มีมากมายแค่ไหน ตัวเราไม่ได้เป็นศูนย์กลางของโลก ดังนั้นก็อย่าไปให้ความสำคัญกับมันมากนัก ทุกข์บ้าง ผิดบ้าง เรื่องธรรมดา

ผู้เขียนบทความ

น.ส. แสงจันทร์ อัจฉริยะ

พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง หน้าทีพลเมือง

นายดำเนิน เขียวงาม คนขับรถแท็กซี่ได้เก็บกระเป๋าสตางค์ของผู้โดยสาร ซึ่งเป็นชาวต่างชาติที่ลืมไว้ในรถแท็กซี่โดยในกระเป๋ามีเงินจำนวนหนึ่งหมื่นบาทและเอกสารสำคัญ นายดำเนิน เขียวงาม ได้พยายามติดตามหาเจ้าของ แต่ไม่เจอ จึงได้นำกระเป๋าสตางค์ไปแจ้งความลงบันทึกประจำวันไว้ที่สถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ ซึ่งเป็นบริเวณใกล้สถานที่ที่ผู้โดยสารลืมเป๋าสตางค์ไว้ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ตำรวจตรวจสอบว่ามีบุคคลใดมาแจ้งความเรื่องทรัพย์สินหายไว้หรือไม่ ปรากฏว่านายจอห์น เล็ก ชาวต่างชาติ เป็นคนอังกฤษซึ่งเป็นผู้โดยสารที่นั่งรถแท็กซี่ของนายดำเนิน เขียวงาม คนขับรถแท็กซี่ ได้มาแจ้งความไว้เป็นหลักฐานว่ากระเป๋าสตางค์หายไว้ก่อนหน้านี้ เจ้าหน้าที่ตำรวจจึงได้โทรศัพท์ติดต่อให้นายจอห์น เล็ก มารับกระเป๋าสตางค์ เมื่อนายจอห์น เล็ก ได้รับกระเป๋าสตางค์คืนรู้สึกดีใจ และตอบแทนสินน้ำใจให้นายดำเนิน เขียวงาม คนขับรถแท็กซี่เป็นเงินจำนวนสองพันบาท และกล่าวชื่นชมนายดำเนิน เขียวงาม และคนไทยว่าเป็นคนดี มีน้ำใจ

การเป็นพลเมืองที่ดีนั้นถือว่าเป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคนที่ต้องปฏิบัติ ดูแลช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในสังคมและบ้านเมืองเรา ถ้าทุกคนดูแลช่วยเหลือกันจะทำให้เมืองไทยน่าอยู่ สงบ ประเทศเพื่อนบ้านก็จะเข้ามาท่องเที่ยว หรือทำธุรกิจต่างๆ และถือเป็นส่วนหนึ่งก่อให้เกิดรายได้เข้ามาในประเทศไทย

ผู้เขียนบทความ

น.ส. กาญจนา สุวรรณมณี

พนักงานสืบสวนสอบสวน

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง จุดเริ่มต้น

มีครอบครัวครอบครัวหนึ่ง มีพ่อแม่และลูกชาย 2 คน ลูกคนโตชื่อหนึ่ง คนน้องชื่อสอง พ่อประกอบอาชีพรับราชการ ส่วนแม่ทำธุรกิจส่วนตัว ซึ่งครอบครัวมีฐานะดีต้องการให้ลูกทั้งสองได้รับการศึกษาสูงที่สุดและมีหน้าที่การงานที่ดี หนึ่งในลูกคนแรกที่พ่อแม่ตั้งความหวังไว้มาก เอาใจใส่ดูแลทุกอย่างจนไม่ได้ทำอะไรเลย มีหน้าที่แค่เรียนหนังสือกับเรียนพิเศษ หนึ่งในนิสัยเห็นแก่ตัวไม่ค่อยมีเพื่อน ชอบอยู่คนเดียวทำตัวเหมือนหนอนหนังสือ ด้วยความที่เป็นคนตั้งใจเรียนหนึ่งจึงสอบได้ที่หนึ่งตลอด โดยพ่อแม่จะให้รางวัลหนึ่งเป็นสิ่งตอบแทน และได้รับคำชมจากพ่อแม่ตลอดมา ส่วนสองมีนิสัยรักสนุกไม่ตั้งใจเรียนหนังสือ สอบได้อันดับเกือบสุดท้าย พ่อกับแม่จึงดุและว่ากล่าวสองว่าทำไมไม่ตั้งใจเรียนให้เก่งเหมือนพี่ชาย หลายครั้งที่สองทำอะไรพ่อกับแม่ก็ไม่พอใจจนบางครั้งตีสอง สองร้องไห้และเดินออกจากบ้านไปหาเพื่อนสองเลยไม่ค่อยอยู่กับบ้านและไม่ค่อยคุยกับใครในบ้าน ทุกครั้งที่พ่อกับแม่ดุและว่ากล่าวสอง พี่ชายได้แต่ยืนดูและไม่พูดอะไร สองพี่น้องไม่ค่อยสนิทกันต่างคนเหมือนต่างอยู่เพราะมีบุคลิกและนิสัยแตกต่างกัน จนมาวันหนึ่งพ่อกับแม่ได้รับแจ้งจากโรงเรียนว่าสองได้เสพยาบ้าในโรงเรียน พ่อกับแม่เมื่อได้ยินข่าวถึงกับร้องไห้

ครอบครัวถือเป็นสถาบันที่สำคัญเป็นอันดับต้นพ่อแม่เปรียบเสมือนเป็นครูคนแรกของลูก เด็กจะเติบโตได้ดีและเข้าไปอยู่ในสังคมนั้นต้องเริ่มจากครอบครัวเป็นแบบอย่างที่ดี การสั่งสอนหรืออบรมนั้นต้องสอนให้เด็กมีความรัก ความสามัคคีกัน รู้จักหน้าที่ของตน และเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นกับเด็กก็ต้องใช้ความเข้าใจในการแก้ปัญหา แต่ครอบครัวปัจจุบันนี้มุ่งสอนให้ลูกมุ่งแต่เป้าหมายของตน โดยไม่สนใจใคร เป็นการเพิ่มการเห็นแก่ตัวให้แก่เด็ก ส่วนเด็กที่ไม่ได้รับการดูแลเอาใจใส่ ปัญหา ก็จะตามมาในครอบครัวและสังคมต่อไป

ผู้เขียนบทความ

น.ส. กาญจนา สุวรรณมณี

พนักงานสืบสวนสอบสวน

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การทำตัวเป็นแบบอย่างสำคัญกว่าการสอน

ณ โรงเรียนประถมแห่งหนึ่ง ครูใหญ่กำลังพูดคุยตักเตือนการทำงานของครูหนุ่มที่เพิ่งได้รับการบรรจุให้เป็นครูคนใหม่ ครูหนุ่มควรรู้จักหน้าที่ของครูมีเวลาว่างจากการสอนให้ทำผลงานวิชาการเพื่อเลื่อนตำแหน่ง จะมาเดินเก็บขยะในโรงเรียนเหมือนเป็นภารโรงทำไม

ครูหนุ่มตอบครูใหญ่ว่าครูทุกคนสอนให้นักเรียนเป็นคนดี รู้หลักประชาธิปไตย เสียสละ มีจิตอาสา มีจิตสาธารณะ เหล้า บุหรี่ เป็นของไม่ดี แต่ทำไมนักเรียนถึงไม่มีระเบียบวินัย ทั้งขยะไม่เป็นที่เป็นทาง สูบบุหรี่ในห้องน้ำละครับ ในเมื่อครูซื้อของได้ทันทีโดยไม่ต้องเข้าแถวแบบมีอภิสิทธิ์ชนแล้วหลักความเท่าเทียมเสมอภาคอยู่ที่ไหน ครูสูบบุหรี่ในโรงเรียนแล้วที่สอนว่าบุหรี่ยุติห้ามสูบบุหรี่ทำไม ครูทิ้งก้นบุหรี่ในโรงเรียนแล้วที่สอนว่าให้มีจิตอาสา มีจิตสาธารณะ สอนทำไม

การปลูกจิตสำนึกในวิถีประชาธิปไตยไม่ได้หมายความว่าแค่การสั่งสอนให้ความรู้เพียงอย่างเดียว หากผู้สั่งสอนจะต้องทำตัวเป็นแบบอย่างที่ดีด้วย

ผู้เขียนบทความ

นายเอกสิทธิ์ เชาวลิขิตวงศ์

พนักงานสืบสวนสอบสวน

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง พลเมืองที่ดีที่หายากในสังคมปัจจุบัน

ปัจจุบันเป็นยุคโลกาภิวัตน์ที่เทคโนโลยีต่าง ๆ เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันกับผู้คนมากขึ้น ทำให้สังคมไทยในปัจจุบันเป็นลักษณะแบบสังคมพึ่งพาตนเองเป็นสังคมที่เน้นตัวเองเป็นใหญ่ ทำให้ในปัจจุบันเราจะหาพลเมืองที่ดีได้ยากขึ้น จากข่าวสารที่นำเสนอผ่านสื่อต่างๆ มีข่าวที่เกี่ยวข้องกับพลเมืองดีที่หายาก ข่าวหนึ่งที่ข้าพเจ้าสนใจเป็นอย่างมาก และขอแสดงความชื่นชมต่อพลเมืองดีทุกท่านที่มีเจตนาในการทำความดี

ข้าพเจ้าจะขอยกตัวอย่างเกี่ยวกับการทำความดีของคนขับรถแท็กซี่ ที่เก็บกระเป๋าสตางค์ หรือสิ่งของมีค่าที่ผู้โดยสารลืมไว้ในรถและได้นำกลับไปคืนให้แก่เจ้าของ เป็นการกระทำที่หาได้ยากในปัจจุบัน ถือเป็นพลเมืองดี ที่ควรเป็นแบบอย่างให้แก่เยาวชนในเรื่องของความซื่อสัตย์สุจริต สังคมควรยกย่องเชิดชูบุคคลเหล่านี้ ซึ่งถือได้ว่าเป็นพลเมืองดีที่หาได้ยากในสังคมปัจจุบัน การทำความดีแม้ผู้อื่นไม่รู้แต่ตัวเรารู้ เมื่อเราได้ทำความดี เราจะรู้สึก มีความสุข อิ่มอกอิ่มใจ การทำความดีจึงเป็นเรื่องที่ง่าย หากทุกคนมุ่งที่จะทำความดี มองโลกในแง่ดี สังคมก็จะมีแต่ความสุข

ผู้เขียนบทความ

นางศิริณี แก้วคง

พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดเพชรบูรณ์

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความรู้สึกรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ของเด็กชายคนหนึ่ง

ขอย้อนเวลาไปเมื่อวันที่ 5 ธันวาคม 2557 ที่ผ่านมา ข้าพเจ้าได้รับมอบหมายจากหน่วยงานให้ไปร่วมพิธีจุดเทียนชัยถวายพระพร เนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษาของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว โดยข้าพเจ้าได้พาลูกชายคนโตซึ่งมีอายุ 7 ขวบเศษ ไปร่วมพิธีในครั้งนี้ด้วย ซึ่งกำหนดการได้เริ่มไปตามปกติของการจัดงานทั่วไป คือมีการวางพานพุ่มเงิน พุ่มทอง การจุดเทียนถวายพระพร ร้องเพลงสรรเสริญพระบารมี เพลงสดุดีมหาราชา ซึ่งเป็นการเสร็จพิธี และทุกคนก็ทยอยเดินทางกลับเหมือนกับทุกครั้งที่ทำพิธีทั่วไป

แต่ที่ไม่เหมือนกับทุกครั้งสำหรับข้าพเจ้า คือระหว่างเดินทางกลับบ้าน ลูกชายได้จับมือข้าพเจ้า และบอกว่า “แม่เมื่อตอนที่เค้าร้องเพลงสรรเสริญพระบารมี กับเพลงสดุดีมหาราชา หนูกลั้นน้ำตาไว้ หนูเกือบจะร้องไห้แม่ และข้าพเจ้าได้ถามกลับไปว่าหนูทำไมต้องร้องไห้ ลูกของข้าพเจ้าตอบว่า **หนูตื่นตันใจครับแม่**” ข้าพเจ้าเลยคิดในใจว่าเด็กตัวแค่นี้ยังมีความรู้สึกเช่นนี้ แต่สังคมไทยในปัจจุบันซึ่งอายุเยอะกว่าลูกของข้าพเจ้าตั้งหลายเท่า ยังทำให้เกิดความแตกแยก และเกิดความไม่สงบสุขในประเทศไทยจนถึงทุกวันนี้และก็ยังมีความออกมาอย่างต่อเนื่องไม่สิ้นสุดจึงอยากฝากให้ทุกคนได้เป็นหนึ่งเดียวกันเพื่อประเทศไทยจะได้กลับมาเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน เหมือนเรื่องก้านกล้วย เรื่องบางระจัน ซึ่งช่วยกันสมัครสมาน สามัคคี ให้เป็นไทยด้ามขวานทองจนทุกวันนี้ ...

ผู้เขียนบทความ

นางสุชาดา พลายนพรัตน์

พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดพิจิตร

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ควรปลูกฝังคุณลักษณะที่สำคัญของคนทุกคน คือ ความรัก

ไม่นานมานี้ ข้าพเจ้าได้ดูคลิปวิดีโอ เห็นเด็กนักเรียนเทคนิค ที่ช่วยผู้สูงอายุข้ามถนน ดูแล้วรู้สึกดีมาก ที่ยังมีเด็กดีๆ ในสังคม เพราะจะเห็นว่าในปัจจุบันมีน้อยมากที่คนในสังคมจะแสดงความรักต่อกัน มีแต่จะเอาเปรียบกัน ฆ่ากัน ดังนั้น ข้าพเจ้าเห็นว่าปัจจุบันจึงควรมีการปลูกฝังการแสดงความรัก ไม่ใช่แต่ตนเอง ควรจะให้กับคนอื่นด้วย ซึ่งมีคำเขียนไว้ว่า “การให้เป็นเหตุให้มีความสุขยิ่งกว่าการรับ”

ความรักนี้มีความหมายมากกว่ารักโรแมนติก หรือความรักที่เกี่ยวข้องกับเรื่องเพศ แต่จะพูดถึงการเป็นคนเห็นอกเห็นใจ ให้อภัย อ่อนน้อมถ่อมตน ซื่อสัตย์ กรุณา อ่อนโยน และอดทน เมื่อเอาคุณลักษณะเหล่านี้มาประกอบกันจึงเรียกว่าความรัก ความรักที่เกิดจากรูปลักษณ์ภายนอกไม่ยั่งยืน แต่รักแท้จะค่อย ๆ เติบโตขึ้นและอยู่ตลอดไป

ผู้เขียนบทความ

นางสมนึก มีกมล
พนักงานการเงินและบัญชี
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดพิจิตร

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้ายชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การมีวินัยจราจร

“จากประสบการณ์ตรงที่สำคัญครั้งหนึ่งของชีวิตดิฉันเอง ในเหตุการณ์ขับรถยนต์บนถนน บริเวณวงเวียนจรเข้แยกบึงสีไฟ ในเขตพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ซึ่งสร้างความทรงจำในชีวิตดิฉัน มิเคยลืม เหตุการณ์เกิดเมื่อประมาณ 2 อาทิตย์ที่ผ่านมา ในวันนั้น ดิฉันขับรถยนต์ออกจากบ้านมาทางบึงสีไฟ เพื่อเข้าไปทำธุระในตลาดถึงบริเวณวงเวียนจรเข้ แยกบึงสีไฟ เพื่อจะเข้าตลาดไปทางโรงพยาบาลพิจิตร เมื่อถึงบริเวณดังกล่าว ในความเข้าใจของดิฉัน คือ คิดว่ารถทางขวาเราหรือรถในวงเวียนจะต้องไปก่อน ขณะนั้นมีรถยนต์วิ่งมาจากเลี้ยวเมือง มาจากทางศาลจังหวัดพิจิตรเพื่อตรงไปเส้นทางตรงที่จะไปทางอำเภอตะพานหิน หรืออำเภอสามโก้ ก็เลยเข้าใจว่ารถยนต์คันดังกล่าวจะต้องหยุดให้ดิฉันไปก่อน ดิฉันก็เลยขับไปเรื่อยๆ โดยที่คิดว่ารถยนต์คันดังกล่าวจะหยุดให้ดิฉันไปก่อน แต่ปรากฏว่า รถยนต์คันดังกล่าวไม่ยอมหยุด จึงทำให้เกิดอุบัติเหตุชนรถยนต์ของดิฉันกลางคัน ถ้าดิฉันไม่เร่งความเร็วก็โดนเต็มๆ แต่ก็ถือเป็นโชคดีที่ดิฉันยังมีสติเพื่อเอาชีวิตพร้อมรถยนต์รอดพ้นมาได้”

ถือเป็นอุทาหรณ์เหตุการณ์หนึ่ง ที่จะต้องตระหนักถึงการขับรถยนต์ในต่างจังหวัด การมีวินัยจราจรบนถนน หรือการจัดป้ายจราจรที่ชัดเจนเห็นชัดในบริเวณดังกล่าว เพื่อให้ผู้ขับขี่ได้เห็น และเพื่อเป็นเครื่องเตือนใจให้ทุกคนถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด และมีวินัยในการขับขี่ยานพาหนะทุกครั้ง ที่อยู่บนท้องถนน จะต้องไม่ประมาทกับชีวิตเราและคนอื่นด้วย

ผู้เขียนบทความ

น.ส. ปราณี เนยคำ
พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดพิจิตร

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง การปลูกฝังค่านิยมของคนในชาติ

หนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ฉบับวันพุธที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๘ พาดหัวข่าวว่า รวบแม่ของผู้ต้องหาคนสำคัญ ในคดีโกงเงิน สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (สจล.) หลังพบว่า ช่วยลูกนำเงิน ไปซื้อทรัพย์สินต่างๆ ในลักษณะพอกเงินกว่า ๑๐๐ ล้านบาท รวมทั้งมีเงินจากบัญชี สจล. โอนให้อีกจำนวน หนึ่งด้วย ตำรวจยังเปิดเผยอีกว่า ได้ออกหมายจับอีกหลายรายเพื่อสาวให้ถึง “บอส” ด้าน ผอ.ส่วนนิติการ ของ สจล. ได้หอบหลักฐานแจ้งความเพิ่ม หลังพบว่าเงินในบัญชีฝากประจำธนาคารไทยพาณิชย์ สาขา สจล. หายไป อีกกว่า ๑๐๐ ล้านบาทในช่วงปี ๒๕๕๕

ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการคอร์รัปชันสูงมาก เพราะกฎหมายของเราไม่เข้มแข็งพอและไม่เอาจริง ในการบังคับใช้ การแก้ปัญหาที่ปลายเหตุมักใช้ไม่ได้ผล หากต้องการให้ประเทศชาติพัฒนาเหมือนนานา อารยประเทศ ก็ต้องมีการปลูกฝังค่านิยมตั้งแต่วัยเด็กเล็ก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องความสะอาด ความซื่อสัตย์สุจริต ความมีระเบียบวินัย ความรักชาติ ความสามัคคีของคนในชาติ ฯลฯ เพราะเด็กหรือเยาวชนเปรียบเสมือน ไม้อ่อน ดัดยั้งงาก็สามารถดัดได้

ผู้เขียนบทความ

นางณัฐริณี ศรีเจริญเกษม

พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดตรัง

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ข้อบกพร่อง

ชายจีนคนหนึ่งแบกถังน้ำสองใบไว้บนบ่า เพื่อไปตักน้ำที่ริมลำธาร ถังน้ำใบหนึ่งมีรอยแตก ในขณะที่อีกใบหนึ่งไร้รอยตำหนิ และสามารถบรรจุน้ำกลับมาได้เต็มถัง แต่ด้วยระยะทางอันยาวไกลจากลำธารกลับบ้าน จึงทำให้น้ำที่อยู่ในถังใบที่มีรอยแตกเหลืออยู่เพียงครึ่งเดียว เหตุการณ์ทั้งหมดนี้ดำเนินมาเป็นเวลา 2 ปีเต็ม ที่คนตักน้ำสามารถตักน้ำกลับมาบ้านได้หนึ่งถังครึ่ง ซึ่งแน่นอนว่า ถังน้ำใบที่ไม่มีตำหนิจะรู้สึกภาคภูมิใจในผลงานเป็นอย่างดี ในขณะที่เดียวกันถังน้ำที่มีรอยแตก ก็รู้สึกอับอายต่อความบกพร่องของตัวเอง มันรู้สึกโศกเศร้ากับการที่มันสามารถทำหน้าที่ได้เพียงครึ่งเดียว ของจุดประสงค์ที่มันถูกสร้างขึ้นมา

หลังจากเวลา 2 ปี ที่ถังน้ำที่มีรอยแตกมองว่า เป็นความล้มเหลวอันขมขื่น วันหนึ่งที่ข้างลำธาร มันได้พบกับคนตักน้ำว่า “ข้ารู้สึกอับอายตัวเอง เป็นเพราะรอยแตกที่ด้านข้างของตัวข้า ทำให้น้ำที่อยู่ข้างในไหลออกมาตลอดเส้นทางที่กลับไปยังบ้านของท่าน” คนตักน้ำตอบว่า “เจ้าเคยสังเกตหรือไม่ว่า มีดอกไม้เบ่งบานอยู่ตลอดเส้นทางในด้านของเจ้า แต่กลับไม่มีดอกไม้เลยในอีกด้านหนึ่ง เพราะข้ารู้ว่า เจ้ามีรอยแตกอยู่ ข้าจึงได้หว่านเมล็ดพันธุ์ดอกไม้ ลงข้างทางเดินด้านของเจ้า และทุกวันที่เราเดินกลับ เจ้าก็เป็นผู้รดน้ำให้กับเมล็ดพันธุ์เหล่านั้น เป็นเวลา 2 ปี ที่ข้าสามารถที่จะเก็บดอกไม้สวยๆ เหล่านั้น กลับมาแต่งโต๊ะกินข้าว ถ้าหากปราศจากเจ้าที่เป็นเจ้าแบบนี้แล้ว เราก็คงไม่อาจได้รับความสวยงามแบบนี้ได้”

คนเราแต่ละคนย่อมมีข้อบกพร่องที่เป็นเอกลักษณ์ของตัวเอง แต่ข้อบกพร่องที่เราแต่ละคนมีนั้น อาจช่วยทำให้การอยู่ร่วมกันของเราน่าสนใจ และกลายเป็นบำเหน็จรางวัลของชีวิตได้ สิ่งที่ต้องทำก็เพียงแค่อยอมรับคนแต่ละคนในแบบที่เขาเป็น และมองหาสิ่งที่ดีที่สุด ในตัวของพวกเขาเหล่านั้นเท่านั้นเอง

ผู้เขียนบทความ

นางปราณี โตสกุล
พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความรับผิดชอบ

ได้อ่านข่าวแท็กซี่ที่ รู้สึกชื่นชมน้ำใจโชเฟอร์แท็กซี่คนนี้เป็นอย่างมาก เหตุการณ์นี้เกิดตอนเช้ามีดแท็กซี่คันดังกล่าวมารับผู้โดยสารที่หน้าบ้านหลังหนึ่ง แต่กระเป๋าทะกัแท็กซี่ยกเพื่อขึ้นรถไปโดนเกียร์ถอย ประตูรถเลยงัดตัวคนขับแท็กซี่ และรถเกิดไถลไปเกี่ยวกับกันชนของรถอีกคันที่จอดอยู่บ้านตรงกันข้ามขาด โดยที่เจ้าของรถคันดังกล่าวยังไม่ตื่นและไม่รับรู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้นกับรถบ้าง แต่ในเวลานั้น คนขับแท็กซี่คนนั้นเขาต้องรีบไปส่งผู้โดยสารคนที่เขามารับ เพื่อไปส่งตามจุดหมายที่กำหนด เขาจึงได้เขียนจดหมายพร้อมทั้งไว้แล้วรีบไปส่งผู้โดยสารก่อน จากนั้นก็กลับมาขึ้นรถที่รถ พร้อมกับติดต่อบประกันมาเสร็จ พอเจ้าของรถคันที่เขาทำให้เกิดความเสียหายตื่นขึ้นมาเจอ เขาก็ขอโทษยกมือไหว้ขอโทษ

ดิฉันได้ทราบเรื่องราวดังกล่าวแล้วรู้สึกปลื้มใจมากๆ ที่สังคมไทยมีคนดีๆ แบบนี้ จริงๆ เขาไม่สนใจในสิ่งที่เกิดขึ้นเลยก็ได้ คนเราถ้ามีจิตใจดีสำนึก มีความรับผิดชอบในสิ่งที่ตนได้กระทำ สังคมในบ้านเมืองเราก็คงจะไม่เกิดปัญหาใดๆ ให้งุ่นวายเหมือนทุกวันนี้

ผู้เขียนบทความ

นางเอี่ยมเดือน ลีลาภาม

พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดพะเยา

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ความมีน้ำใจ

เมื่อเดือนที่แล้ว ดิฉันและเพื่อนร่วมงานเดินทางไปปฏิบัติหน้าที่อำเภอ ขากลับจากการปฏิบัติหน้าที่ในตอนเย็นเวลาประมาณ เกือบห้าโมงเย็น ได้พบเห็นสามี-ภรรยา คู่หนึ่ง และเด็กเล็กๆ อีก 1 คน สามีเป็นคนเดินจูงรถจักรยานยนต์ ภรรยาเดินตามโดยอุ้มลูกน้อยไว้ด้วย ซึ่งในเวลานั้นเป็นทางเปลี่ยวไม่มีบ้านเรือน ชุมชนอยู่เลยและเป็นเวลาใกล้พลบค่ำแล้ว พวกเราได้ขับรถผ่านไปเลย จึงได้รับชะลอและเลี้ยวรถยนต์กลับมาสอบถามครอบครัวดังกล่าว ได้ความว่าจะเดินทางไปในเมือง เพื่อเยี่ยมคุณยายของเด็กน้อยที่อยู่โรงพยาบาล พวกเราจึงช่วยกันยกรถจักรยานยนต์ขึ้นรถกระบะไปส่งที่ร้านซ่อมมอเตอร์ไซด์ ในตัวเมือง

มานึกย้อนกลับไปหากปล่อยให้เขาจูงรถเดินไปเรื่อยๆ กว่าที่จะเข้าเขตชุมชน กว่าที่จะเจอร้านซ่อมมอเตอร์ไซด์ คงต้องลำบากในการเดินทาง และอาจเกิดอันตรายได้ การที่คนเรามีน้ำใจ ให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ก็ทำให้พวกเรามีความสุขใจในการทำความดีในครั้งนี้

ผู้เขียนบทความ

นางเอี่ยมเดือน ลีลางาม

พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดพะเยา

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง นักเรียน นักเลง พฤติกรรมที่สังคมควรร่วมกันแก้ไข

ทุกครั้งที่มีข่าวนักเรียนตีกันทำให้ดิฉันเกิดความรู้สึกสลดใจทุกครั้ง และคิดว่าคงไม่เพียงแต่ดิฉันเท่านั้นที่รู้สึกเช่นนี้ คงมีคนในประเทศไทยอีกหลายคน คิดเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะคนเป็นพ่อแม่ และผู้ปกครอง ที่ประสบกับเหตุการณ์ที่มีลูกหลานตัวเองถูกทำร้ายจากกลุ่มนักเรียนที่อยู่ในคราบน้ำอง บางคนกระดุกหัก ถูกยิง ถูกแทง บางคนอาจถึงขั้นพิการ สมองตาย หนักที่สุดถึงขั้นเสียชีวิต เมื่อพ่อแม่เห็นลูกตัวเองเป็นเช่นนี้คงแทบอยากจะตายตามลูกไป เพราะลูกคือสิ่งที่เป็นความรัก ความหวัง ของพ่อแม่ทุกคน หวังให้ลูกเป็นคนดี สุขภาพร่างกายแข็งแรงสมบูรณ์ พัฒนาการไปตามวัย สามารถพึ่งตนเองได้เมื่อโตเป็นผู้ใหญ่ รวมทั้งเป็นที่พึ่งของพ่อแม่ได้เมื่อยามแก่เฒ่า แต่เมื่อเกิดเหตุการณ์ที่ไม่ควรจะต้องเกิดขึ้นเช่นนี้ ทำให้ความฝัน ความหวัง ของคนเป็นพ่อแม่ต้องจบสิ้นไป

เรื่องนี้เป็นปัญหาที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำเล่า ประชาชนที่อยู่ในเหตุการณ์ต้องหนีเอาชีวิตรอดยังอาจบาดเจ็บถึงตายมาแล้วมากมาย สังคมไทยคงต้องหันมาตระหนักในเรื่องเหล่านี้ให้มากขึ้น เพราะปัญหาที่เกิดขึ้นไม่ใช่เพียงแค่ปัญหาระหว่างนักเรียนสองสถาบันเท่านั้น แต่ปัจจุบันเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกลายเป็นปัญหาระดับชาติ ทุกๆ ฝ่ายต้องร่วมมือกันเข้ามาแก้ไขปัญหานี้อย่างจริงจัง อาจต้องมีการศึกษาถึงปัญหาที่ต้องลงลึกกันจนถึงสถาบันครอบครัว การอบรมสั่งสอน การเลี้ยงดู ครอบครัวแตกแยก พฤติกรรมของเด็ก เช่น การเลียนแบบ สิ่งเสพติด การอบรมสั่งสอนให้ความรู้ของสถาบันการศึกษา โรงเรียน ไปจนถึงสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ในโลกสังคมออนไลน์ ที่ล้นแล้วแต่เป็นสิ่งที่กระตุ้น ยั่วเย้าอารมณ์ของเด็กและเยาวชนแทบทั้งสิ้น

การจะแก้ไขปัญหานี้ สถาบันครอบครัวต้องร่วมกันหล่อหลอมให้เด็กเป็นคนดี มีความอบอุ่นในครอบครัว เพราะสถาบันครอบครัวเป็นสถาบันพื้นฐานที่จะหล่อหลอมเด็กและเยาวชนให้เป็นคนดีของสังคมได้ สถาบันการศึกษาต้องให้ความรู้แก่นักเรียนในเรื่องของการปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยปลูกฝังค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ ด้วยการบรรจุไว้ในหลักสูตรวิชาประวัติศาสตร์และหน้าที่พลเมือง เพื่อให้เด็กนักเรียนได้มีจิตสำนึกในความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ รู้จักเคารพตนเอง เคารพผู้อื่น รู้จักสิทธิและหน้าที่ รวมถึงหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ต้องส่งเสริม สนับสนุนให้เกิดขึ้น

ผู้เขียนบทความ

นางเอี่ยมเดือน ลีลาภาม

พนักงานการเลือกตั้ง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดพะเยา

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ยืมชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”

เรื่อง ผลประโยชน์ส่วนร่วม

ทรัพย์สินของหลวงหรือของสาธารณะ แต่พอเสียหายขึ้นมา มักจะถูกกล่าวโทษไปยังหน่วยงานต่างๆ ว่าไม่ดูแล ไม่ให้ความสนใจ หรือวัสดุอุปกรณ์ไม่มีมาตรฐาน ทำให้เกิดความเสียหายต่อองค์กร ประชาชนที่มาใช้บริการ ทรัพย์สินที่เป็นสาธารณะเหล่านี้

“ซึ่งมันเออะ ไม่ใช่ของเรา” “ไม่เอา ฉันไม่ยุ่ง” “ของหลวงก็เหมือนกับของเรา” คำพูดเรานี้ คงเคยได้ยินจนชินหู จนกลายเป็นพฤติกรรมที่ธรรมดา ไร้ความรู้สึกใส่ใจและรับผิดชอบต่อสังคม

ถึงเวลาแล้วหรือยัง ที่เราจะร่วมสร้างจิตสำนึกถึงผลประโยชน์ของส่วนร่วมและของชาติ มากกว่าผลประโยชน์ของตนเอง โดยการร่วมกันตรวจสอบภาครัฐ การเป็นตัวแทนที่เสียสละไม่เห็นแก่ตัว การใช้ของสาธารณะและรักษาเปรี๊ยะเป็นของๆ เราและเพื่อลูกหลานของเราในอนาคต เพียงเริ่มต้นที่ตัวของเรา

ผู้เขียนบทความ

นายณัฐพล สุริยาภาส
หัวหน้างานจัดการเลือกตั้ง
สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดพิจิตร

หมายเหตุ เมื่อตีเจอบทความสั้นเสร็จ ขอให้ย้าชื่อเรื่องบทความใหม่อีกครั้งหนึ่ง และจบท้ายด้วยข้อความว่า “นี่คือพลเมืองดีวิถีประชาธิปไตย โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง พลเมืองดีเริ่มได้ที่ตัวเรา”